This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

48. 893.

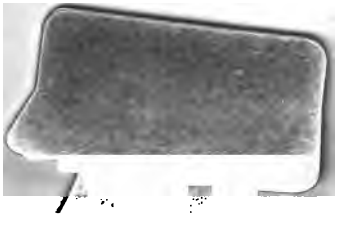

EURIPIDIS

BACCHÆ.

FROM THE TEXT OF BOTHE,

CAREFULLY REVISED.

LONDON:
JOHN W. PARKER, WEST STRAND.

M.DCCC.XLVIII.

LONDON:
HARRISON AND CO., PRINTERS,
ST. MARTIN'S LANE.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΒΑΚΧΩΝ.

ΔΙΟΝΥΣΟΝ οἱ προσήκοντες οὐκ ἔφασαν εἶναι θεόν. ὁ δὲ αὐτοῖς τιμωρίαν ἐπέστησε τὴν πρέπουσαν. ἐμμανεῖς γὰρ ἐποίησε τὰς τῶν Θηβαίων γυναῖκας. ὧν αἱ τοῦ Κάδμου θυγατέρες ἀφηγούμεναι, τοὺς θιάσους εἰσῆγον ἐπὶ τὸν Κιθαιρῶνα. Πενθεὺς δὲ, ὁ τῆς Ἀγαυῆς παῖς, παραλαβὼν τὴν βασιλείαν, ἐδυσφόρει τοῖς γινομένοις. καί τινας μὲν τῶν Βακχῶν συλλαβὼν ἔδησεν, ἐπ' αὐτὸν δὲ τὸν θεὸν ἀγγέλους ἀπέστειλεν. οἱ δὲ ἑκόντος αὐτοῦ κυριεύσαντες, ἦγον πρὸς τὸν Πενθέα. κἀκεῖνος ἐκέλευσεν δήσαντας αὐτὸν ἔνδον φυλάττειν, οὐ λέγων μόνον ὅτι θεὸς οὐκ ἔστι Διόνυσος, ἀλλὰ καὶ πράττειν πάντα, ὡς κατ' ἄνθρωπον, τολμῶν. ὁ δὲ σεισμὸν ποιήσας, κατέστρεψε τὰ βασίλεια. ἀγαγὼν δὲ εἰς Κιθαιρῶνα, ἔπεισε τὸν Πενθέα κατόπτην γενέσθαι τῶν γυναικῶν, λαμβάνοντα γυναικὸς ἐσθῆτα. αἱ δ' αὐτὸν διέσπασαν, τῆς μητρὸς Ἀγαυῆς καταρξαμένης. Κάδμος δὲ τὸ γεγονὸς καταισθόμενος, τὰ διασπασθέντα μέλη συναγαγὼν, τελευταῖον τὸ πρόσωπον ἐν ταῖς τῆς τεκούσης ἐφώρασεν χερσίν. Διόνυσος δὲ ἐπιφανεὶς μὲν πᾶσι παρήγγειλεν, ἑκάστῳ δὲ ἃ συμβήσεται διεσάφησεν ἔργοις, ἵνα μὴ λόγοις ὑπό τινος τῶν ἐκτὸς ὡς ἄνθρωπος καταφρονηθῇ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΒΑΚΧΩΝ.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
ΚΑΔΜΟΣ.
ΠΕΝΘΕΥΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΑΓΑΥΗ.

Προλογίζει δὲ ὁ Διόνυσος.

EURIPIDIS BACCHÆ.

Ἥκω, Διὸς παῖς, τήνδε Θηβαίων χθόνα,
Διόνυσος, ὃν τίκτει πόθ' Κάδμου κόρη,
Σεμέλη, λοχευθεῖσ' ἀστραπηφόρῳ πυρί·
μορφὴν δ' ἀμείψας ἐκ θεοῦ βροτησίαν,
πάρειμι Δίρκης νάματ', Ἰσμηνοῦ θ' ὕδωρ,
ὁρῶ δὲ μητρὸς μνῆμα τῆς κεραυνίας
τόδ' ἐγγὺς οἴκων, καὶ δόμων ἐρείπια
τυφόμενα δίου τ' ἔτι πυρὸς ζῶσαν φλόγα,
ἀθάνατον Ἥρας μητέρ' εἰς ἐμὴν ὕβριν.
αἰνῶ δὲ Κάδμον, ἄβατον ὃς πέδον τόδε 10
τίθησι, θυγατρὸς σηκόν· ἀμπέλου δέ νιν
πέριξ ἐγὼ κάλυψα βοτρυώδει χλόῃ.
λιπὼν δὲ Λυδῶν τὰς πολυχρύσους γύας,
Φρυγῶν τε, Περσῶν ἡλιοβλήτους πλάκας,
Βάκτριά τε τείχη, τήν τε δύσχιμον χθόνα
Μήδων ἐπελθὼν, Ἀραβίαν τ' εὐδαίμονα,
Ἀσίαν τε πᾶσαν, ἣ παρ' ἁλμυρὰν ἅλα
κεῖται, μιγάσιν Ἕλλησι βαρβάροις θ' ὁμοῦ
πλήρεις ἔχουσα καλλιπυργώτους πόλεις,
κἀκεῖ χορεύσας καὶ καταστήσας ἐμὰς 20
τελετὰς, ἵν' εἴην ἐμφανὴς δαίμων βροτοῖς,
εἰς τήνδε πρῶτον ἦλθον Ἑλλήνων πόλιν·
πρώτας δὲ Θήβας τῆσδε γῆς Ἑλληνίδος
ἀνωλόλυξα, νεβρίδ' ἐξάψας χροὸς,
θύρσον τε δοὺς εἰς χεῖρα, κίσσινον βέλος,
ἐπεί μ' ἀδελφαὶ μητρὸς, ἃς ἥκιστ' ἐχρῆν,
Διόνυσον οὐκ ἔφασκον ἐκφῦναι Διὸς,
Σεμέλην δὲ, νυμφευθεῖσαν ἐκ θνητοῦ τινὸς,
εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέχους·

Κάδμου σοφίσμαθ', ὧν νιν οὕνεκα κτανεῖν
Ζῆν' ἐξεκαυχῶνθ', ὅτι γάμους ἐψεύσατο.
τοιγάρ νιν αὐτὰς ἐκ δόμων οἴστρησ' ἐγὼ
μανίαις· ὄρος δ' οἰκοῦσι, παράκοποι φρενῶν·
σκευήν τ' ἔχειν ἠνάγκασ' ὀργίων ἐμῶν,
καὶ πᾶν τὸ θῆλυ σπέρμα Καδμείων, ὅσαι
γυναῖκες ἦσαν, ἐξέμηνα δωμάτων·
ὁμοῦ δὲ Κάδμου παισὶν ἀναμεμιγμέναι,
χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις, ἀνορόφοις ἦνται πέτραις.
δεῖ γὰρ πόλιν τήνδ' ἐκμαθεῖν, κεἰ μὴ θέλει,
ἀτέλεστον οὖσαν τῶν ἐμῶν βακχευμάτων,
Σεμέλης τε μητρὸς ἀπολογήσασθαί μ' ὕπερ,
φανέντα θνητοῖς δαίμον', ὃν τίκτει Διί.
Κάδμος μὲν οὖν γέρας τε καὶ τυραννίδα
Πενθεῖ δίδωσι, θυγατρὸς ἐκπεφυκότι,
ὃς θεομαχεῖ τὰ κατ' ἐμέ, καὶ σπονδῶν ἄπο
ὠθεῖ μ', ἐν εὐχαῖς τ' οὐδαμοῦ μνείαν ἔχει.
ὧν οὕνεκ' αὐτῷ θεὸς γεγὼς ἐνδείξομαι,
πᾶσίν τε Θηβαίοισιν· εἰς δ' ἄλλην χθόνα,
τἀνθένδε θέμενος εὖ, μεταστήσω πόδα,
δεικνὺς ἐμαυτόν. ἢν δὲ Θηβαίων πόλις
ὀργῇ ξὺν ὅπλοις ἐξ ὄρους Βάκχας ἄγειν
ζητῇ, ξυνάψω Μαινάσι στρατηλατῶν.
ὧν οὕνεκ' εἶδος θνητὸν ἀλλάξας ἔχω,
μορφήν τ' ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν.
ἀλλ', ὦ λιποῦσαι Τμῶλον, ἔρυμα Λυδίας,
θίασος ἐμός, γυναῖκες, ἃς ἐκ βαρβάρων
ἐκόμισα παρέδρους καὶ ξυνεμπόρους ἐμοί,
αἵρεσθε τἀπιχώρι' ἐν πόλει Φρυγῶν
τύμπανα, Ῥέας τε μητρὸς ἐμά θ' εὑρήματα,
βασίλειά τ' ἀμφὶ δώματ' ἐλθοῦσαι τάδε
κτυπεῖτε Πενθέως, ὡς ὁρᾷ Κάδμου πόλις!
ἐγὼ δὲ Βάκχαις, εἰς Κιθαιρῶνος πτύχας
ἐλθών, ἵν' εἰσί, ξυμμετασχήσω χορῶν.

ΧΟ. Ἀσίας ἀπὸ γᾶς προῳ.
ἱερὸν Τμῶλον ἀμείψασα θοάζω Βρομίῳ,
πόνον ἡδύν, κάματόν τ' εὐκάματον,

τὸν Βάκχιον εὐαζομένα θεόν.
τίς ὁδῷ; τίς μελάθροις; ἔκτοπος ἔστω,
στόμα τ' εὔφημον ἅπας ὀσιούσθω·
τὰ νομισθέντα γὰρ αἰεὶ Διόνυσον ὑμνήσω. 70
Ὦ μάκαρ, ὅστις, εὐδαίμων, στρ. ά.
τελετὰς θεῶν εἰδὼς, βιοτὰν ἁγιστεύει,
καὶ θιασεύεται
ψυχὰν, ἐν ὄρεσι βακχεύων ὁσίοις καθαρμοις,
τά τε ματρὸς μεγάλας ὄργια Κυβέλας θεωτεύων,
ἀνὰ θύρσον τε τινάσσων, κισσῷ τε στεφανωθεὶς,
Διόνυσον θεραπεύει!
ἴτε, Βάκχαι, ἴτε, Βάκχαι, Βρόμιον, παῖδα θεὸν θεοῦ,
Διόνυσον, κατάγουσαι Φρυγίων ἐξ ὀρέων
Ἑλλάδος εἰς εὐρυχόρους ἀγυιὰς, τὸν Βρόμιον· 80
ὅν ποτ' ἔχουσ' ἐν ὠδίνων ἀντ. α.
λοχίαις ἀνάγκαισιν, πταμένας Διὸς βροντᾶς,
νηδύος ἔκβολον
μάτηρ ἔτεκε, λιποῦσ' αἰῶνα κερανυοπλαγᾶ·
λοχίοις δ' αὐτίκα νιν δέξατο θαλάμοις Κρονίδας Ζεύς·
κατὰ μηρῷ δὲ καλύψας χρυσέαισι ξυνερείδει
περόναις κρυπτὸν ἀφ' Ἥρας.
ἔτεκεν δ', ἀνίκα Μοῖραι τελεσαν ταυρόκερων θεὸν,
στεφάνωσέν τε δρακόντων στεφάνοις, ἔνθεν ἄγραν
θυρσοφόροι Μαινάδες ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις. 90
ὦ Σεμέλας τροφοὶ Θῆβαι, στεφανοῦσθε κισσῷ· στρ. β'.
βρύετε, βρύετε χλοήρει σμίλακι καλλικάρπῳ,
καὶ καταβακχιοῦσθε δρυὸς ἢ ἐλάτας κλάδοισι,
στικτῶν τ' ἐνδυτὰ νεβρίδων στέφετε λευκοτρίχων πλοκάμων
μαλλοῖς· ἀμφὶ δὲ νάρθηκας ὑβριστὰς ὁσιοῦσθ'! αὐτίκα γᾶ πᾶσα χορεύσει,
Βρόμιος ὅταν ἄγῃ θιάσους εἰς ὄρος,
εἰς ὄρος, ἔνθα μένει θηλυγενὴς ὄχλος
ἀφ' ἱστῶν, παρὰ κερκίδων τ', οἰστρηθεὶς Διονύσῳ.
ὦ θαλάμευμα Κουρήτων, ζάθεοί τε Κρῆτας ἀντ. β'.
Διογενέτορες ἔναυλοι, ἔνθα τρικόρυθες ἄντροις 100
βυρσότονον κύκλωμα τόδε μοι Κορύβαντες εὗρον,

ἀνὰ δὲ βάκχια συντόνῳ κέρασαν ἡδυβόᾳ Φρυγίων
αὐλῶν πνεύματι, ματρός τε Ῥέας εἰς χέρα θῆκαν,
κτύπον εὐάσμασι Βακχᾶν·
παρὰ δὲ μαινόμενοι Σάτυροι ματέρος
ἐξανύσαντο θεᾶς, εἰς δὲ χορεύματα
ξυνῆψαν Τριετηρίδων, αἷς χαίρει Διόνυσος.
ἡδὺς, ἐν οὔρεσιν ὅταν ἐκ θιάσων δρομαίων ἐπῳδ.
πέσῃ πέδοσε, νεβρίδος ἔχων ἱερὸν ἔνδυτον, ἀγρεύων
αἷμα τραγοκτόνον, ὠμοφάγον χάριν,
ἱέμενος εἰς ὄρεα Φρύγια, Λύδια· 110
ὁ δ' ἔξαρχος Βρόμιος, εὐοῖ!
ῥεῖ δὲ γάλακτι πέδον, ῥεῖ δ' οἴνῳ, ῥεῖ δὲ μελισσᾶν
νέκταρι·
Συρίας δ' ὡς λιβάνου καπνος.
ὁ Βακχεὺς δ' ἔχων πυρσώδη φλόγα πεύκας
ἐκ νάρθηκος ἀΐσσει,
δρόμῳ καὶ χοροῖς ἐρεθίζων πλανάτας,
ἰαχαῖς τ' ἀναπάλλων,
τρυφερὸν πλόκαμον ἐς αἰθέρα ῥίπτων.
Ἅμα δ' ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει
τοιάδ'· ὦ ἴτε, Βάκχαι, Τμώλου χρυσορόου χλιδα, 120
μελπετε τὸν Διόνυσον βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων,
εὔϊα τὸν εὔϊον ἀγαλλόμεναι θεὸν
ἐν Φρυγίαισι βοαῖς ἐνοπαῖσί τε,
λωτὸς ὅταν εὐκέλαδος ἱερὸς ἱερὰ
παίγματα βρέμῃ, σύνοχα φοιτάσιν εἰς ὄρος·
ἡδομένα δ' ἄρα, πῶλος ὅπως ἅμα ματέρι φορβάδι,
κῶλον ἄγει ταχύπουν σκιρτήμασι Βάκχα.

ΤΕ. Τίς ἐν πύλαισι Κάδμον ἐκκαλεῖ δόμων,
Ἀγήνορος παῖδ', ὃς, πόλιν Σιδωνίαν
λιπὼν, ἐπύργωσ' ἄστυ Θηβαίων τόδε; 130
ἴτω τις, εἰσάγγελλε, Τειρεσίας ὅτι
ζητεῖ νιν· οἶδε δ' αὐτὸς, ὧν ἥκω πέρι,
ἅ τε ξυνεθέμην πρέσβυς ὢν γεραιτέρῳ,
θύρσους ἀνάπτειν, καὶ νεβρῶν δορὰς ἔχειν,
στεφανοῦν τε κρᾶτα κισσίνοις βλαστήμασιν.

ΚΑ. ὦ φίλταθ'! ὡς σὴν γῆρυν ᾐσθόμην κλύων,

σοφὴν σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς, εν δόμοισιν ὤν.
ἥκω δ' ἕτοιμος, τήνδ' ἔχων σκευὴν θεοῦ·
δεῖ γάρ νιν, ὄντα παῖδα θυγατρὸς ἐξ ἐμῆς,
Διόνυσον, ὃς πέφηνεν ἀνθρώποις θεὸς, 140
ὅσον καθ' ἡμᾶς δυνατὸν, αὔξεσθαι μέγαν.
ποῖ δεῖ χορεύειν, ποῖ καθιστάναι πόδα,
καὶ κρᾶτα σεῖσαι πολιόν; ἐξηγοῦ σύ μοι,
γέρων γέροντι, Τειρεσία· σὺ γὰρ σοφός·
ὡς οὐ κάμοιμ' ἂν οὔτε νύκτ', οὔθ' ἡμέραν,
θύρσῳ κροτῶν γῆν· ἐπιλελήσμεθ' ἡδέως
γέροντες ὄντες. ΤΕ. ταυτά μοι πάσχεις ἄρα·
κἀγὼ γὰρ ἡβῷ, κἀπιχειρήσω χοροῖς.
ΚΑ. οὐκοῦν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν;
ΤΕ. ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἂν ὁ θεὸς τιμὴν ἔχοι. 150
ΚΑ. γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγώ.
ΤΕ. ὁ θεὸς ἀμοχθεὶ κεῖσε νῷν ἡγήσεται.
ΚΑ. μόνοι δὲ πόλεως Βακχίῳ χορεύσομεν;
ΤΕ. μόνοι γὰρ εὖ φρονοῦμεν, οἱ δ' ἄλλοι κακῶς.
ΚΑ. μακρὸν τὸ μέλλειν· ἀλλ' ἐμῆς ἔχου χερός.
ΤΕ. ἰδοὺ, ξύναπτε καὶ ξυνωρίζου χέρα.
ΚΑ. οὐ καταφρονῶ 'γὼ τῶν θεῶν, θνητὸς γεγώς.
ΤΕ. οὐδὲν σοφιζόμεσθα τοῖσι δαίμοσιν.
πατρὸς παραδοχὰς, ἃς θ' ὁμήλικας χρόνῳ
κεκτήμεθ', οὐδεὶς αὐτὰ καταβάλλει λόγυς, 160
οὐδ' εἰ δι' ἄκρων τὸ σοφὸν εὕρηται φρενῶν.
ἐρεῖ τις, ὡς τὸ γῆρας οὐκ αἰσχύνομαι,
μέλλων χορεύειν, κρᾶτα κισσώσας ἐμόν.
οὐ γὰρ διῄρηχ' ὁ θεὸς, εἴτε τὸν νέον
ἐχρῆν χορεύειν, εἴτε τὸν γεραίτερον·
ἀλλ' ἐξ ἁπάντων βούλεται τιμὰς ἔχειν
κοινὰς, δι' ἀριθμῶν δ' οὐδὲν αὔξεσθαι θέλει.
ΚΑ. ἐπεὶ σὺ φέγγος, Τειρεσία, τόδ' οὐχ ὁρᾷς,
ἐγὼ προφήτης σοι λόγων γενήσομαι.
Πενθεὺς πρὸς οἴκους ὅδε διὰ σπουδῆς περᾷ, 170
Ἐχίονος παῖς, ᾧ κράτος δίδωμι γῆς.
ὡς ἐπτόηται! τί πότ' ἐρεῖ νεώτερον;
ΠΕ. ἔκδημος ὢν μὲν τῆσδ' ἐτύγχανον χθονὸς,

κλύω δὲ νεοχμὰ τήνδ' ἀνὰ πτόλιν κακὰ,
γυναῖκας ἡμῖν δώματ' ἐκλελοιπέναι
πλασταῖσι βακχείαισιν, ἐν δὲ δασκίοις
ὄρεσι θοάζειν, τὸν νεωστὶ δαίμονα
Διόνυσον, ὅστις ἐστὶ, τιμώσας χοροῖς·
πλήρεις δὲ θιάσοις ἐν μέσοισιν ἑστάναι
κρατῆρας· ἄλλην δ' ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν 180
πτώσσουσαν εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν,
πρόφασιν μὲν, ὡς δὴ Μαινάδας θυοσκόους,
τὴν δ' Ἀφροδίτην πρόσθ' ἄγειν τοῦ Βακχίου.
ὅσας μὲν οὖν εἵληφα, δεσμίους χέρας
σώζουσι πανδήμοισι πρόσπολοι στέγαις·
ὅσαι δ' ἄπεισιν, ἐξ ὄρους θηράσομαι,
(Ἰνώ τ', Ἀγαυήν θ', ἥ μ' ἔτικτ' Ἐχίονι,
Ἀκταίονός τε μητέρ', Αὐτονόην λέγω,)
καὶ σφᾶς σιδηραῖς ἁρμόσας ἐν ἄρκυσι
παύσω κακούργου τῆσδε βακχείας τάχα. 190
λέγουσι δ', ὥς τις εἰσελήλυθε ξένος
γόης, ἐπῳδὸς, Λυδίας ἀπὸ χθονὸς,
ξανθοῖσι βοστρύχοισιν εὔκοσμος κόμην,
οἰνῶπας ὄσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων,
ὃς ἡμέρας τε κεὐφρόνας ξυγγίγνεται,
τελετὰς προτείνων εὐΐους νεάνισιν.
εἰ δ' αὐτὸν εἴσω τῆσδε λήψομαι στέγης,
παύσω κτυποῦντα θύρσον, ἀνασείοντά τε
κόμας, τράχηλον σώματος χωρὶς τεμών.
ἐκεῖνος εἶναί φησι Διόνυσον θεόν· 200
ἐκεῖνος, ἐν μηρῷ ποτ' ἐῤῥάφθαι Διὸς,
ὃς ἐκπυροῦται λαμπάσιν κεραυνίαις
ξὺν μητρὶ, δίους ὅτι γάμους ἐψεύσατο.
ταῦτ' οὐχὶ δεινῆς ἀγχόνης ἦν ἄξια,
ὕβρεις ὑβρίζειν, ὅστις ἐστὶν ὁ ξένος;
ἀτὰρ τόδ' ἄλλο θαῦμα, τὸν τερασκόπον
ἐν ποικίλαισι νεβρίσι Τειρεσίαν ὁρῶ,
πατέρα τε μητρὸς τῆς ἐμῆς, πολὺν γέλων,
νάρθηκι βακχεύοντ'. ἀναίνομαι, πάτερ,
τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσορῶν νοῦν οὐκ ἔχον. 210

οὐκ ἀποτινάξεις κισσόν; οὐκ ἐλευθέραν
θύρσου μεθήσεις χεῖρ', ἐμῆς μητρὸς πάτερ;
σὺ ταῦτ' ἔπεισας, Τειρεσία. τόνδ' αὖ θέλεις
τὸν δαίμον' ἀνθρώποισιν εἰσφέρων νέον,
σκοπεῖν πτερωτοὺς, κἀμπύρων μισθοὺς φέρειν.
εἰ μή σε γῆρας πολιὸν ἐξερρύετο,
καθῆσ' ἂν ἐν Βάκχαισι δέσμιος μέσαις,
τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων· γυναιξὶ γὰρ
ὅπου βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος,
οὐχ ὑγιὲς οὐδὲν ἔτι λέγω τῶν ὀργίων. 220

ΧΟ. τῆς εὐσεβείας, ὦ ξέν', οὐκ αἰδεῖ θεοὺς,
Κάδμον τε, τὸν σπείραντα γηγενῆ στάχυν,
Ἐχίονος δ' ὢν παῖς, καταισχύνεις γένος;

ΤΕ. ὅταν λάβῃ τις τῶν λόγων ἀνὴρ σοφὸς
καλὰς ἀφορμὰς, οὐ μέγ' ἔργον εὖ λέγειν.
σὺ δ' εὔτροχον μὲν γλῶσσαν, ὡς φρονῶν, ἔχεις,
ἐν τοῖς λόγοισι δ' οὐκ ἔνεισί σοι φρένες·
θρασύς τε δυνατὸς καὶ λέγειν οἷός τ' ἀνὴρ
κακὸς πολίτης γίγνεται, νοῦν οὐκ ἔχων·
οὗτος δ' ὁ δαίμων ὁ νέος, ὃν σὺ διαγελᾷς, 230
ὐκ ἂν δυναίμην μέγεθος ἐξειπεῖν, ὅσος
καθ' Ἑλλάδ' ἔσται. δύο γὰρ, ὦ νεανία,
τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι. Δημήτηρ θεὰ,
(Γῆ δ' ἐστίν· ὄνομα δ', ὁπότερον βούλει, κάλει·)
αὕτη μὲν ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτούς·
ὁ δ' ἦλθεν ἐπὶ τἀντίπαλον, ὁ Σεμέλης γόνος·
βότρυος ὑγρὸν πῶμ' εὗρε κεἰσηνέγκατο
θνητοῖς, ὃ παύει τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς
λύπης, ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλου ῥοῆς,
ὕπνον τε, λήθην τῶν καθ' ἡμέραν κακῶν, 240
δίδωσιν, οὐδ' ἔστ' ἄλλο φάρμακον πόνων.
οὗτος θεοῖσι σπένδεται θεὸς γεγὼς,
ὥστε διὰ τοῦτον τἀγάθ' ἀνθρώπους ἔχειν·
καὶ καταγελᾷς νιν, ὡς ἐνερράφη Διὸς
μηρῷ· διδάξω σ', ὡς καλῶς ἔχει τόδε.
ἐπεί νιν ἥρπασ' ἐκ πυρὸς κεραυνίου
Ζεὺς, εἰς δ' Ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν νέον,

Ηρα νιν ἤθελ' ἐκβαλεῖν ἀπ' οὐρανοῦ·
Ζεὺς δ' ἀντεμηχανήσαθ', οἷα δὴ θεός·
ῥήξας μέρος τι τοῦ χθόν' ἐγκυκλουμένου 250
αἰθέρος ἔθηκε, τόνδ' ὅμηρον ἐκδιδοὺς,
Διόνυσον, Ἥρας νεικέων· χρόνῳ δέ νιν
βροτοὶ τραφῆναί φασιν ἐν μηρῷ Διὸς,
ὄνομα μεταστήσαντες, ὅτι θεᾷ θεὸς
Ἥρᾳ πόθ' ὡμήρευσε, συνθέντες λόγον.
μάντις δ' ὁ δαίμων ὅδε· τὸ γὰρ βακχεύσιμον
καὶ τὸ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει.
ὅταν γὰρ ὁ θεὸς εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς,
λέγειν τὸ μέλλον τοὺς μεμηνότας ποιεῖ.
Ἄρεώς τε μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινά· 260
στρατὸν γὰρ ἐν ὅπλοις ὄντα κἀπὶ τάξεσιν
φόβος διεπτόησε, πρὶν λόγχης θιγεῖν·
μανία δὲ καὶ τοῦτ' ἐστι Διονύσου πάρα.
ἔτ' αὐτὸν ὄψει κἀπὶ Δελφίσιν πέτραις
πηδῶντα σὺν πεύκαισι, δικόρυφον πλάκα
βάλλοντα, καὶ σείοντα βακχεῖον κλάδον,
μέγαν τ' ἀν' Ἑλλάδ'. ἀλλ' ἐμοὶ, Πενθεῦ, πιθοῦ·
μὴ τὸ κράτος αὔχει δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν,
μηδ', ἢν δοκῇς μὲν, ἡ δὲ δόξα σου νοσῇ,
φρονεῖν δόκει τι· τὸν θεὸν δ' εἰς γῆν δέχου, 270
καὶ σπένδε, καὶ βάκχευε, καὶ στέφου κάρα.
οὐχ ὁ Διόνυσος σωφρονεῖν ἀναγκάσει
γυναῖκας εἰς τὴν Κύπριν, ἀλλ' ἐν τῇ φυσει
τὸ σωφρονεῖν ἔνεστιν εἰς τὰ πάντ' ἀεί.
τοῦτο σκοπεῖν χρή· καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν
οὖσ' ἥ γε σώφρων οὐ διαφθαρήσεται.
ὁρᾷς; σὺ χαίρεις, ὅταν ἐφεστῶσιν πύλαις
πολλοὶ, τὸ Πενθέως δ' ὄνομα μεγαλύνῃ πόλις·
κἀκεῖνος, οἶμαι, τέρπεται τιμώμενος.
ἐγὼ μὲν οὖν, καὶ Κάδμος, ὃν σὺ διαγελᾷς, 280
κισσῷ τ' ἐρεψόμεσθα, καὶ χορεύσομεν,
πολιὰ ξυνωρὶς, ἀλλ' ὅμως χορευτέον,
κοὐ θεομαχήσω, σῶν λόγων πεισθεὶς ὕπο·
μαίνει γὰρ ὡς ἄλγιστα, κοὔτε φαρμάκοις

ἄκη λάβοις ἂν, οὔτ' ἄνευ τούτων νοσεῖς.
ΧΟ. Ὦ πρέσβυ, Φοῖβόν τ' οὐ καταισχύνεις λόγοις,
τιμῶν τε Βρόμιον σωφρονεῖς, μέγαν θεόν.
ΚΑ. Ὦ παῖ, καλῶς σοι Τειρεσίας παρῆνεσεν
οἴκει μεθ' ἡμῶν μὴ θύραζε τῶν νόμων·
νῦν γὰρ πέτει τε, καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖς. 290
κεἰ μὴ γὰρ ἔστιν ὁ θεὸς οὗτος, ὡς σὺ φῆς,
παρὰ σοὶ λεγέσθω, καὶ καταψεύδου καλῶς,
ὡς ἔστι Σεμέλης, ἵνα δοκῇ θεὸν τεκεῖν,
ἡμῖν τε τιμὴ παντὶ τῷ γένει προσῇ.
ὁρᾷς τὸν Ἀκταίωνος ἄθλιον μόρον,
ὃν ὠμόσιτοι σκύλακες, ἃς ἐθρέψατο,
διεσπάσαντο, κρείσσον' ἐν κυνηγίαις
Ἀρτέμιδος εἶναι κομπάσαντ', ἐν ὀργάσιν;
ὃ μὴ πάθῃς σύ. δεῦρό σου στέψω κάρα
κισσῷ· μεθ' ἡμῶν τῷ θεῷ τιμὴν δίδου. 300
ΠΕ. οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα, βακχεύσεις δ' ἰὼν,
μηδ' ἐξομόρξῃ μωρίαν τὴν σὴν ἐμοί;
τῆς σῆς δ' ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον
δίκην μέτειμι. στειχέτω τις, ὡς τάχος,
ἐλθὼν δὲ θάκους τούσδ', ἵν' οἰωνοσκοπεῖ,
μοχλοῖς τριαίνου κἀνάτρεψον ἔμπαλιν,
ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας ὁμοῦ,
καὶ στέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισιν μέθες·
μάλιστα γάρ νιν δήξομαι δράσας τάδε.
οἱ δ', ἀνὰ πόλιν στείχοντες, ἐξιχνεύσατε 310
τὸν θηλύμορφον ξένον, ὃς εἰσφέρει νόσον
καινὴν γυναιξὶ, καὶ λέχη λυμαίνεται·
κἂν περ λάβητε, δέσμιον πορεύσατε
δεῦρ' αὐτὸν, ὡς ἂν λευσίμου δίκης τυχὼν
θάνῃ, πικρὰν βάκχευσιν ἐν Θήβαις ἰδών.
ΤΕ. ὦ σχέτλι', ὡς οὐκ οἶσθα, ποῦ ποτ' εἶ λόγων!
μέμνησο· ἤδη καὶ πρὶν ἐξέστης φρενῶν.
στείχωμεν ἡμεῖς, Κάδμε, κἀξαιτώμεθα
ὑπέρ τε τούτου, καίπερ ὄντος ἀγρίου,
ὑπέρ τε πόλεως, τὸν θεὸν μηδὲν νέον 320
δρᾷν. ἀλλ' ἕπου μοι κισσίνου βάκτρου μέτα·

πειρῶ δ' ἀνορθοῦν σῶμ' ἐμὸν, κἀγὼ τὸ σόν.
γέροντε δ' αἰσχρὸν δύο πεσεῖν· ἴτω δ' ὅμως·
τῷ Βακχίῳ γὰρ τῷ Διὸς δουλευτέον.
Πενθεὺς δ' ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις
τοῖς σοῖσι, Κάδμε! μαντικῇ μὲν οὐ λέγω,
τοῖς πράγμασιν δέ· μῶρα γὰρ μῶρος λέγει.

ΧΟ. Ὁσία, πότνα θεῶν, Ὁσία δ', ἃ κατὰ γᾶν στρ. ά.
χρυσέαν πτέρυγα φέρεις, τάδε Πενθέως ἀΐεις,
ἀΐεις οὐχ ὁσίαν ὕβριν εἰς τὸν Βρόμιον, 330
τὸν Σεμέλας, τὸν παρὰ καλλιστεφάνοις
εὐφροσύναις δαίμονα πρῶτον μακάρων, ὃς τάδ' ἔχει,
θιασεύειν τε χοροῖς, μετά τ' αὐλοῦ γελάσαι,
ἀποπαῦσαί τε μερίμνας, ὁπόταν βότρυος ἔλθῃ
γάνος ἐν δαιτὶ θεῶν, κισσοφόροις δ' ἐν θαλίαις
ἀνδράσι κρατὴρ ὕπνον ἀμφιβάλλῃ;
ἀχαλίνων στομάτων, ἀνόμου τ' ἀφροσύνας, ἀντ. ά.
τὸ τέλος δυστυχία· ὁ δὲ τᾶς ἡσυχίας
βίοτος καὶ τὸ φρονεῖν ἀσάλευτόν τε μένει,
καὶ συνέχει δώματα. Πόῤῥω γὰρ ὅμως, 340
αἰθέρα ναίοντες, ὁρῶσιν τὰ βροτῶν οὐρανίδαι.
τὸ σοφὸν δ' οὐ σοφία, τό τε μὴ θνητὰ φρονεῖν
βραχὺς αἰών· ἐπὶ τούτῳ δέ τις ἂν μεγάλα διώκων
τὰ παρόντ' οὐχὶ φέρει. μαινομένων οἵδε τρόποι,
καὶ κακοβούλων, παρ' ἔμοιγε φωτῶν.
ἱκοίμαν ποτὶ Κύπρον, νᾶσον τᾶς Ἀφροδίτας, στρ. β'
ἵν' οἱ θελξίφρονες νέμονται θνατοῖσιν Ἔρωτες·
Πάφον θ', ἂν ἑκατόστομοι βαρβάρου ποταμοῦ ῥοαὶ
καρπίζουσιν ἄνομβρον· χῶπου καλλιστευομένα
Πιερίᾳ μούσειος ἕδρα, σεμνὰ κλιτὺς Ὀλύμπου. 350
ἐκεῖσ' ἄγε με, Βρόμιε, Βρόμιε, προβακχήϊε δαῖμον.
ἐκεῖ χάριτες, ἐκεῖ δὲ πόθος·
εκεῖ δὲ Βάκχαισι θέμις ὀργιάζειν.
ὁ δαίμων ὁ Διὸς παῖς χαίρει μὲν θαλίαισιν, ἀντ. β'.
φιλεῖ δ' ὀλβοδότειραν Εἰρήναν, κουροτρόφον θεάν.
ἴσαν δ' εἴς τε τὸν ὄλβιον, τόν τε χείρονα, δῶκ' ἔχειν
οἴνου τέρψιν ἄλυπον· μισεῖ δ', ᾧ μὴ ταῦτα μελει,
κατὰ φάος, νύκτας τε φίλας, εὐαίωνα διαζῆν.

σοφὸν ἀπέχειν πραπίδα φρένα τε περισσῶν παρα
φωτῶν.
τὸ πλῆθος ὅτι τὸ φαυλότερον 360
ἐνόμισε, χρῆταί τε, τόδε τοι λέγοιμ' ἄν.
ΘΕ. Πενθεῦ, πάρεσμεν, τήνδ' ἄγραν ἠγρευκότες,
ἐφ' ἣν ἔπεμψας, οὐδ' ἄκρανθ' ὡρμήσαμεν.
ὁ θὴρ δ' ὅδ' ἡμῖν πρᾶος, οὐδ' ὑπέσπασεν
φυγῇ πόδ', ἀλλ' ἔδωκεν οὐκ ἄκων χέρας,
οὐδ' ὠχρὸς, οὐδ' ἤλλαξεν οἰνωπὸν γένυν,
γελῶν δὲ καὶ δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο,
ἔμενέν τε, τοὐμὸν εὐτρεπὲς ποιούμενος.
κἀγὼ δι' αἰδοῦς εἶπον· "Ὦ ξέν', οὐχ ἑκὼν
ἄγω σε, Πενθέως δ', ὅς μ' ἔπεμψ', ἐπιστολαῖς." 370
ἃς δ' αὖ σὺ Βάκχας εἶρξας, ἃς ξυνήρπασας,
κἄδησας ἐν δεσμοῖσι πανδήμου στέγης,
φροῦδαί γ' ἐκεῖναι λελυμέναι πρὸς ὀργάδας
σκιρτῶσι, Βρόμιον ἀνακαλούμεναι θεόν.
αὐτόματα δ' αὐταῖς δεσμὰ διελύθη ποδῶν,
κλῇδές τ' ἀνῆκαν θύρετρ' ἄνευ θνητῆς χερός.
πολλῶν δ' ὅδ' ἀνὴρ θαυμάτων ἥκει πλέως
εἰς τάσδε Θήβας· σοὶ δὲ τἄλλα χρὴ μέλειν.
ΠΕ. μαίνεσθε χεῖρον τοῦδ'· ἐν ἄρκυσιν γὰρ ὢν
οὐκ ἔστιν οὕτως ὠκὺς, ὥστε μ' ἐκφυγεῖν. 380
ἀτὰρ τὸ μὲν σῶμ' οὐκ ἄμορφος εἶ, ξένε,
ὡς εἰς γυναῖκας, ἐφ' ὅπερ εἰς Θήβας πάρει·
πλόκαμός τε γάρ σου ταναὸς, οὐ πάλης ὕπο,
γένυν παρ' αὐτὴν κεχυμένος, πόθου πλέως·
λευκὴν δὲ χροιὰν εἰς παρασκευὴν ἔχεις,
οὐχ ἡλίου βολαῖσιν, ἀλλ' ὑπὸ σκιᾶς,
τὴν ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος.
πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον, ὅστις εἶ γένος.
ΔΙ. οὐ κόμπος οὐδεὶς, ῥᾴδιον δ' εἰπεῖν τόδε.
τὸν ἀνθεμώδη Τμῶλον οἶσθά που κλύων; 390
ΠΕ. οἶδ', ὃς τὸ Σάρδεων ἄστυ περιβάλλει κύκλῳ.
ΔΙ. ἐντεῦθεν εἰμὶ, Λυδία δέ μοι πατρίς.
ΠΕ. πόθεν δὲ τελετὰς τάσδ' ἄγεις ἐς Ἑλλάδα;
ΔΙ. Διόνυσος ἡμᾶς εἰσέβησ', ὁ τοῦ Διός.

ΠΕ. Ζεὺς δ' ἔστ' ἐκεῖ τις, ὃς νέους τίκτει θεούς;
ΔΙ. οὐκ· ἀλλ' ὁ Σεμέλην ἐνθάδε ζεύξας γάμοις.
ΠΕ. πότερα δὲ νύκτωρ σ, ἢ κατ' ὄμμ', ἠνάγκασεν;
ΔΙ. ὁρῶν ὁρῶντα, καὶ δίδωσιν ὄργια.
ΠΕ. τὰ δ' ὄργι' ἐστὶ τίν' ἰδέαν ἔχοντά σοι;
ΔΙ. ἄῤῥητ' ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν.
ΠΕ. ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν τίνα;
ΔΙ. οὐ θέμις ἀκοῦσαί σ'· ἔστι δ' ἄξι' εἰδέναι.
ΠΕ. εὖ τοῦτ' ἐκιβδήλευσας, ἵν' ἀκοῦσαι θελω.
ΔΙ. ἀσέβειαν ἀσκοῦντ' ὄργι' ἐχθαίρει θεοῦ.
ΠΕ. τὸν θεὸν ὁρᾷν γὰρ φὴς σαφῶς, ποῖός τις ἦν;
ΔΙ. ὁποῖος ἤθελ'· οὐκ ἐγὼ 'τασσον τόδε.
ΠΕ. τοῦτ' αὖ παρωχέτευσας εὖ, κοὐδὲν λέγων.
ΔΙ. δόξει τις ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων οὐκ εὖ φρονεῖν.
ΠΕ. ἦλθες δὲ πρῶτα δεῦρ', ἄγων τὸν δαίμονα;
ΔΙ. πᾶς ἀναχορεύει βαρβάρων τάδ' ὄργια.
ΠΕ. φρονοῦσι γὰρ κάκιον Ἑλλήνων πολύ.
ΔΙ. τάδ' εὖ γε μᾶλλον· οἱ νόμοι δὲ διάφοροι.
ΠΕ. τὰ δ' ἱερὰ νύκτωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν, τελεῖς;
ΔΙ. νύκτωρ τὰ πολλά· σεμνότητ' ἔχει σκότος.
ΠΕ. τοῦτ' εἰς γυναῖκας δόλιόν ἐστι καὶ σαθρόν.
ΔΙ. κἀν ἡμέρᾳ τό γ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἄν.
ΠΕ. δίκην σε δοῦναι δεῖ σοφισμάτων κακῶν.
ΔΙ. σὲ δ' ἀμαθίας γε, κἀσεβοῦντ' εἰς τὸν θεόν.
ΠΕ. ὡς θρασὺς ὁ Βάκχος, κοὐκ ἀγύμναστος λόγων!
ΔΙ. εἴφ', ὅ τι παθεῖν δεῖ! τί με τὸ δεινὸν ἐργάσει;
ΠΕ. πρῶτον μὲν ἁβρὸν βόστρυχον τεμῶ σέθεν.
ΔΙ. ἱερὸς ὁ πλόκαμος· τῷ θεῷ δ' αὐτὸν τρέφω.
ΠΕ. ἔπειτα θύρσον τόνδε παράδος ἐκ χεροῖν.
ΔΙ. αὐτός μ' ἀφαιροῦ· τόνδε Διονύσου φορῶ.
ΠΕ. εἱρκταῖσί τ' ἔνδον σῶμα σὸν φυλάξομεν.
ΔΙ. λύσει μ' ὁ δαίμων αὐτός, ὅταν ἐγὼ θέλω.
ΠΕ ὅταν γε καλέσῃς αὐτόν, ἐν Βάκχαις σταθείς.
ΔΙ. καὶ νῦν, ἃ πάσχω, πλησίον παρὼν ὁρᾷ.
ΠΕ. καὶ ποῦ 'στιν; οὐ γὰρ φανερος ὄμμασίν γ' ἐμοῖς.
ΔΙ. παρ' ἐμοί· σὺ δ' ἀσεβὴς αὐτὸν ὢν οὐκ εἰσορᾷς.
ΠΕ. λάζυσθε· καταφρονεῖ με καὶ Θήβας ὅδε.

ΔΙ. αὐδῶ με μὴ δεῖν, σωφρονῶν οὐ σώφροσιν.
ΠΕ. ἐγὼ δὲ δεῖν γε, κυριώτερος σέθεν.
ΔΙ. οὐκ οἶσθ', ὅ τι ζῇς, οὐδ' ὃ δρᾷς, οὔθ' ὅστις εἶ.
ΠΕ. Πενθεὺς, Ἀγαυῆς παῖς, πατρὸς δ' Ἐχίονος.
ΔΙ. ἐνδυστυχῆσαι τοὔνομ' ἐπιτήδειος εἶ.
ΠΕ. χώρει! καθείρξατ' αὐτὸν ἱππικαῖς πέλας
φάτναισιν, ὡς ἂν σκότιον εἰσορᾷ κνέφας!
ἐκεῖ χόρευε. τάσδε δ', ἃς ἄγων πάρει,
κακῶν ξυνεργοὺς ἢ διεμπολήσομεν, 440
ἢ, χεῖρα δούπου τοῦδε καὶ βύρσης κτύπου
παύσας, ἐφ' ἱστοῖς δμωΐδας κεκτήσομαι.
ΔΙ. στείχοιμ' ἄν· ὅ τι γὰρ μὴ χρεὼν, οὔτοι χρεὼν
παθεῖν· ἀτάρ τοι τῶνδ' ἄποιν' ὑβρισμάτων
μέτεισι Διόνυσός σ', ὃν οὐκ εἶναι λέγεις·
ἡμᾶς γὰρ ἀδικῶν, κεῖνον εἰς δεσμοὺς ἄγεις.
ΧΟ. Ἀχελώου θύγατερ, στρ.
πότνι', εὐπάρθενε Δίρκα, σὺ γὰρ ἐν σαῖς ποτε παγαῖς
τὸ Διὸς βρέφος ἔλαβες, ὅτε μηρῷ πυρὸς
ἐξ ἀθανάτου Ζεὺς, 450
ὁ τεκὼν, ἥρπασέ νιν, τάδ' ἀναβοήσας·
"ἴθι, Διθύραμβ', ἐμὰν ἄρσενα τάνδε βᾶθι νηδύν!
ἀναφαίνω σε τόδ', ὦ Βάκχιε, Θήβαις ὀνομάζειν!"
σὺ δέ μ', ὦ μάκαιρα Δίρκα, στεφανηφόρους ἀπωθῇ
θιάσους ἔχουσαν ἐν σοί. τί μ' ἀναίνῃ; τί με φεύγεις;
ἔτι, ναὶ τὰν βοτρυώδη Διονύσου χάριν οἴνας,
ἔτι σοι τοῦ Βρομίου μελήσει.
ἀναφαίνει χθόνιον ἀντ.
γένος, ἐκφύν τε δράκοντός ποτε, Πενθεὺς, ὃν Ἐχίων
ἐφύτευσε χθόνιος, ἀγριωπὸν τέρας, 460
οὐ φῶτα βρότειον,
φόνιον δ' ὥστε γίγαντ', ἀντίπαλον θεοῖς,
ὃς ἐμὲ βρόχοισι, τὰν τοῦ Βρομίου, τάχα ξυνάψει,
τὸν ἐμὸν δ' ἐντὸς ἔχει δώματος ἤδη θιασώταν,
σκοτίαισι κρυπτὸν εἱρκταῖς. ἐσορᾷς τάδ', ὦ Διὸς παῖ,
Διόνυσε, σοὺς προφήτας ἐν ἁμιλλαισιν ἀνάγκας;
μόλε, χρυσῶπα τινάσσων, ἄνα, θύρσον κατ' Ὄλυμπον,
φονίου τ' ἀνδρὸς ὕβριν κατάσχες!

πόθι Νύσης ἄρα τᾶς θηροτρόφου θυρσοφορεῖς
θιάσους, ὦ Διόνυσ', ἢ κορυφαῖς Κωρυκίαις;
τάχα δ' ἐν τοῖς πολυδένδρεσσιν Ὀλύμπου θαλάμοις
ἔνθα, ποτ' Ὀρφεὺς κιθαρίζων ξύναγεν δένδρεα Μ
σαις,
ξύναγεν θῆρας ἀγρώτας. μάκαρ ὦ Πιερία,
σέβεταί σ' Εὔιος, ἥξει τε χορεύσων ἅμα βακχεύμα
τόν τ' ὠκυρόαν
διαβὰς Ἀξιὸν, εἱλισσομένας Μαινάδας ἄξει,
Λυδίαν τε, τὸν εὐδαιμονίας βροτοῖς
ὀλβοδόταν πατέρα, τὸν ἔκλυον
εὔϊππον χώραν ὕδασιν καλλίστοισι λιπαίνειν.
ΔΙ. Ἰὼ, κλύετ' ἐμᾶς, κλύετ', αὐδᾶς, ἰὼ,
Βάκχαι! ἰὼ, Βάκχαι! ΧΟ. Τίς ὅδε; τίς πόθεν
ὁ κἐλαδος ἀνά μ' ἐκάλεσεν Εὐΐου;
ΔΙ. ἰὼ, ἰώ! πάλιν αὐδῶ, ὁ Σεμέλας, ὁ Διὸς παῖς.
ΗΜ. ά. ἰὼ, ἰὼ, δέσποτα! μόλε νῦν
ἡμέτερον εἰς θίασον, ὦ Βρόμιε, Βρόμιε!
ΗΜ.β'. πέδου χθονὸς ἐνόσει, πότνι', ἆ, ἆ, τάχα
τὰ Πενθέως μελαθρα διατινάξεται πεσήμασιν.
ΗΜ. ά. ὁ Διόνυσος ἀνὰ μέλαθρα· σέβετέ νιν!
ΗΜ β'. σέβομεν, ὦ! ΗΜ. ά. Ἴδετε λάϊνα κίοσιν
ἔμβολα διάδρομα!
ΗΜ.β'. τάδε Βρόμιος ἀλαλάζεται στέγας ἔσω.
ΔΙ. ἅπτε κεραύνιον αἴθοπα λαμπάδα!
σύμφλεγε, σύμφλεγε δώματα Πενθέως!
ΗΜ. ά. ἆ, ἆ! πῦρ οὐ λεύσσεις, οὐδ' αὐγάζῃ Σεμέλας
ἱερὸν ἀμφὶ τάφον,
ἅν ποτε κεραυνοβόλος ἔλιπε φλόγα δίου
βροντᾶς; δίκετε πεδόσε τρομερὰ σώματα,
δίκετε, Μαινάδες· ὁ γὰρ ἄναξ ἄνω
κάτω τιθεὶς ἔπεισι μέλαθρα
τάδε, Διὸς γόνος Διόνυσος.
ΔΙ. Βάρβαροι γυναῖκες, οὕτως ἐκπεπληγμέναι φόβῳ
πρὸς πέδῳ πεπτώκατ'; ἤσθησθ', ὡς ἔοικε, Βακχίου
διατινάξαντος τὰ Πενθέως δώματ'. ἀλλ' ἀνίστατε
σῶμα, καὶ θαρσεῖτε, σαρκὸς ἐξαμείψασαι τρόμον.

ΧΟ. ὦ φάος μέγιστον ἡμῖν Εὐΐου βακχεύματος,
ὡς ἐσεῖδον ἀσμένη σε, μονάδ' ἔχουσ' ἐρημίαν!
ΔΙ. εἰς ἀθυμίαν ἀφίκεσθ', ἡνίκ' εἰσεπεμπόμην,
Πενθέως ὡς εἰς σκοτεινὰς ὁρκάνας πεσούμενος.
ΧΟ. πῶς γὰρ οὔ; τίς μοι φύλαξ ἦν, εἰ σὺ συμφορᾶς τύχοις;
ἀλλὰ πῶς ἠλευθερώθης, ἀνδρὸς ἀνοσίου τυχών;
ΔΙ. αὐτὸς ἐξέσωσ' ἐμαυτὸν ῥᾳδίως ἄνευ πόνου. 510
ΧΟ. οὐδέ σου ξυνῆψε χεῖρα δεσμίοισιν ἐν βρόχοις;
ΔΙ. ταῦτα καὶ καθύβρισ' αὐτὸν, ὅτι, με δεσμεύειν δοκῶν,
οὔτ' ἔθιγεν, οὔθ' ἥψαθ' ἡμῶν, ἐλπίσιν δ' ἐβόσκετο.
πρὸς φάτναις δὲ ταῦρον εὑρὼν, οὗ καθεῖρξ' ἡμᾶς ἄγων,
τῷδε περὶ βρόχους ἔβαλλε γόνασι καὶ χηλαῖς ποδῶν,
θυμὸν ἐκπνέων, ἱδρῶτα σώματος στάζων ἄπο,
χείλεσιν διδοὺς ὀδόντας· πλησίον δ' ἐγὼ παρὼν,
ἥσυχος θάσσων, ἔλευσσον. ἐν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ
ἀνετίναξ' ἐλθὼν ὁ Βάκχος δῶμα, καὶ μητρὸς τάφῳ
πῦρ ἀνῆψ'· ὁ δ', ὡς ἐσεῖδε, δώματ' αἴθεσθαι δοκῶν,
ἧσσ' ἐκεῖσε, κᾆτ' ἐκεῖσε, δμωσὶν Ἀχελῶον φέρειν
ἐννέπων. ἅπας δ' ἐν ἔργῳ δοῦλος ἦν, μάτην πονῶν.
διαμεθεὶς δὲ τόνδε μόχθον, ὡς ἐμοῦ πεφευγότος, 523
ἵεται, ξίφος κελαινὸν ἁρπάσας, δόμων ἔσω.
κᾆθ' ὁ Βρόμιος (ὡς ἔμοιγε φαίνεται, δόξαν λέγω,)
φάσμ' ἐποίησεν κατ' αὐλήν· ὁ δ' ἐπὶ τούθ' ὡρμημένος
ἧσσε κἀκέντει φαεννὸν αἰθέρ', ὡς σφάζων ἐμέ.
πρὸς δὲ τοῖσδ' αὐτῷ τάδ' ἄλλα Βάκχιος λυμαίνεται·
δῶμά τ' ἔρρηξεν χαμᾶζε, συντεθράνωται δ' ἅπαν 529
πικροτάτους ἰδόντι δεσμοὺς τοὺς ἐμούς. κόπου δ' ὕπο,
διαμεθεὶς ξίφος, παρεῖται· πρὸς θεὸν γὰρ, ὧν ἀνὴρ,
εἰς μάχην ἐλθεῖν ἐτόλμησ'· ἥσυχος Βάκχας δ' ἄγων
δωμάτων ἥκω πρὸς ὑμᾶς, Πενθέως οὐ φροντίσας.
ὡς δ' ἐμοὶ δοκεῖ (ψοφεῖ γοῦν ἀρβύλη δόμων ἔσω),
εἰς προνώπι' αὐτίχ' ἥξει. τί ποτ' ἄρ' ἐκ τούτων ἐρεῖ;
ῥᾳδίως γὰρ αὐτὸν οἴσω, κἂν πνέων ἔλθῃ μέγα·
πρὸς σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς ἀσκεῖν σώφρον' εὐοργησίαν.
ΠΕ. πέπονθα δεινά· διαπέφευγέ μ' ὁ ξένος,
ὃς ἄρτι δεσμοῖς ἦν κατηναγκασμένος·

ἔα, ἔα!
ὅδ' ἐστὶν ἄνηρ· τί τάδε; πῶς προνώπιος 540
φαίνει πρὸς οἴκοις τοῖς ἐμοῖς, ἔξω βεβώς;
ΔΙ. στῆσον πόδ', ὀργῇ δ' ὑπόθες ἥσυχον πόδα.
ΠΕ. πόθεν σὺ δεσμὰ διαφυγὼν ἔξω περᾷς;
ΔΙ. οὐκ εἶπον, ἢ οὐκ ἤκουσας, ὅτι λύσει μέ τις;
ΠΕ. τίς; τοὺς λόγους γὰρ εἰσφέρεις καινοὺς ἀεί.
ΔΙ. ὃς τὴν πολύβοτρυν ἄμπελον φύει βροτοῖς.
ΠΕ. ὠνείδισας δὴ τοῦτο Διονύσῳ καλόν.
κλείειν κελεύω πάντα πύργον ἐν κύκλῳ.
ΔΙ. τί δ'; οὐχ ὑπερβαίνουσι καὶ τείχη θεοί;
ΠΕ. σοφὸς, σοφός γ' εἶ, πλὴν ἃ δεῖ σ' εἶναι σοφόν. 550
ΔΙ. ἃ δεῖ μάλιστα, ταῦτ' ἔγωγ' ἔφυν σοφός.
κείνου δ' ἀκούσας πρῶτα τοὺς λόγους μάθε,
ὃς ἐξ ὄρους πάρεστιν ἀγγελῶν τί σοι·
ἡμεῖς δέ σοι μενοῦμεν, οὐ φευξούμεθα.
ΑΓ. Πενθεῦ, κρατύνων τῆσδε Θηβαίας χθονὸς,
ἥκω, Κιθαιρῶν' ἐκλιπὼν, ἵν' οὔ ποτε
λευκῆς χιόνος ἀνείσαν εὐαγεῖς βολαί.
ΠΕ. ἥκεις δὲ ποίαν προστιθεὶς σπουδὴν λόγου;
ΑΓ. Βάκχας ποτνιάδας εἰσιδὼν, αἳ τῆσδε γῆς
οἴστροισι λευκὸν κῶλον ἐξηκόντισαν, 560
ἥκω, φράσαι σοὶ καὶ πόλει χρῄζων, ἄναξ,
ὡς δεινὰ δρῶσι, θαυμάτων τε κρείσσονα.
θέλω δ' ἀκοῦσαι, πότερά σοι παῤῥησίᾳ
φράσω τὰ κεῖθεν, ἢ λόγον στειλώμεθα.
τὸ γὰρ τάχος σου τῶν φρενῶν δέδοικ', ἄναξ,
καὶ τοὐξύθυμον, καὶ τὸ βασιλικὸν λίαν.
ΠΕ. λέγ', ὡς ἀθῷος ἐξ ἐμοῦ πάντως ἔσει·
τοῖς γὰρ δικαίοις οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεών.
ὅσῳ δ' ἂν εἴπῃς δεινότερα Βακχῶν πέρι,
τοσῷδε μᾶλλον τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας 570
γυναιξὶ τόνδε τῇ δίκῃ προσθήσομεν.
ΑΓ. Ἀγελαΐα μὲν βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας
μόσχων ὑπεξήκριζον, ἡνίχ' ἥλιος
ἀκτῖνας ἐξίησι, θερμαίνων χθόνα·
ὁρῶ δὲ θιάσους τρεῖς γυναικείων χορῶν,

ὧν ἦρχ' ἑνὸς μὲν Αὐτονόη, τοῦ δευτέρου,
μήτηρ Ἀγαυὴ σή, τρίτου δ' Ἰνὼ χοροῦ.
εὖδον δὲ πᾶσαι, σώμασιν παρειμέναι,
αἱ μὲν πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην,
αἱ δ' ἐν δρυὸς φύλλοισι πρὸς πέδῳ κάρα 580
εἰκῇ βαλοῦσαι σωφρόνως, οὐχ, ὡς σὺ φῆς,
οἰνωμέναις κρατῆρι καὶ λωτοῦ ψόφῳ
θηρᾶν καθ' ὕλην Κύπριν ἠρημωμέναις.
ἡ σὴ δὲ μήτηρ ὠλόλυξεν, ἐν μέσαις
σταθεῖσα Βάκχαις, ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας,
μυκήμαθ' ὡς ἤκουσε κεροφόρων βοῶν.
αἱ δ', ἀποβαλοῦσαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον,
ἀνῆξαν ὀρθαί, θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας,
νέαι, παλαιαί, παρθένοι τ' ἔτ' ἄζυγες.
καὶ πρῶτα μὲν καθεῖσαν εἰς ὤμους κόμας, 590
νεβρίδας τ' ἀνεστείλανθ', ὅσαισιν ἀμμάτων
σύνδεσμ' ἐλέλυτο, καὶ καταστίκτους δορὰς
ὄφεσι κατεζώσαντο λιχμῶσιν γένυν·
αἱ δ', ἀγκάλαισι δορκάδ', ἢ σκύμνους λύκων
ἀγρίους ἔχουσαι, λευκὸν ἐδίδοσαν γάλα,
ὅσαις νεοτόκοις μαστὸς ἦν σπαργῶν ἔτι,
βρέφη λιπούσαις· ἐπὶ δ' ἔθεντο κισσίνους
στεφάνους, δρυός τε, σμίλακός τ' ἀνθεσφόρου.
θύρσον δέ τις λαβοῦσ', ἔπαισεν εἰς πέτραν,
ὅθεν δροσώδης ὕδατος ἐκπηδᾷ νοτίς· 600
ἄλλη δὲ νάρθηκ' εἰς πέδον καθῆκε γῆς,
καὶ τῇδε κρήνην ἐξανῆκ' οἴνου θεός·
ὅσαις δὲ λευκοῦ πώματος πόθος παρῆν,
ἄκροισι δακτύλοισι διαμῶσαι χθόνα,
γάλακτος ἑσμοὺς, εἶχον· ἐκ δὲ κισσίνων
θύρσων γλυκεῖαι μέλιτος ἔσταζον ῥοαί·
ὥστ', εἰ παρῆσθα, τὸν θεὸν, τὸν νῦν ψέγεις,
εὐχαῖσιν ἂν μετῆλθες, εἰσιδὼν τάδε.
ξυνήλθομεν δὲ βουκόλοι, καὶ ποιμένες,
κοινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν, 610
ὡς δεινὰ δρῶσι, θαυμάτων τ' ἐπάξια·
καί τις πλάνης κατ' ἄστυ, καὶ τρίβων λόγων,

ἔλεξεν εἰς ἅπαντας· "Ὦ σεμνὰς πλάκας
ναίοντες ὀρέων, θέλετε θηρασώμεθα
Πενθέως Ἀγαυὴν μητέρ' ἐκ βακχευμάτων,
χάριν τ' ἄνακτι θώμεθ';" εὖ δ' ἡμῖν λέγειν
ἔδοξε, θάμνων δ' ἐλλοχίζομεν φόβαις
κρύψαντες αὐτούς. αἱ δὲ τὴν τεταγμένην
ὥραν ἐκίνουν θύρσον εἰς βακχεύματα,
Ἴακχον ἀθρόῳ στόματι, τὸν Διὸς γόνον,
Βρόμιον καλοῦσαι· πᾶν δὲ συνεβάκχευ' ὄρος,
καὶ θῆρες, οὐδὲν δ' ἦν ἀκίνητον δρόμῳ.
κυρεῖ δ' Ἀγαυὴ πλησίον θρώσκουσά μου.
κἀγὼ 'ξεπήδησ', ὡς ξυναρπάσαι θέλων,
λόχμην κενώσας, ἔνθ' ἐκρύπτομεν δέμας.
ἡ δ' ἀνεβόησεν· "Ὦ δρομάδες ἐμαὶ κύνες,
θηρώμεθ' ἀνδρῶν τῶνδ' ὕπ'· ἀλλ' ἕπεσθέ μοι,
ἕπεσθε, θύρσοις διὰ χερῶν ὡπλισμέναι!"
ἡμεῖς μὲν οὖν φεύγοντες ἐξηλύξαμεν
Βακχῶν σπαραγμὸν, αἱ δὲ νεμομέναις χλόην
μόσχοις ἐπῆλθον χειρὸς ἀσιδήρου μέτα.
καὶ τὴν μὲν ἂν προσεῖδες εὔθηλον πόριν
μυκωμένην ἔχουσαν ἐν χεροῖν δίκη.
ἄλλαι δὲ δαμάλας διεφόρουν σπαράγμασιν.
εἶδες δ' ἂν ἢ πλεύρ', ἢ δίχηλον ἔμβασιν,
ῥιπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω· κρεμαστὰ δὲ
ἔσταζ' ὑπ' ἐλάταις ἀναπεφυρμέν' αἵματι.
ταῦροι δ' ὑβρισταὶ, κεῖς κέρας θυμούμενοι
τὸ πρόσθεν, ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας,
μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων.
θᾶσσον δὲ διεφοροῦντο σαρκὸς ἐνδυτὰ,
ἢ σὲ ξυνάψαι βλέφαρα βασιλείοις κόραις.
χωροῦσι δ', ὥστ' ὄρνιθες, ἀρθεῖσαι, δρόμῳ,
πεδίων ὑποτάσεις, αἳ παρ' Ἀσωποῦ ῥοαῖς
εὔκαρπον ἐκβάλλουσι Θηβαίων στάχυν,
Ὑσίας τ', Ἐρυθράς θ', αἳ Κιθαιρῶνος λέπας
νέρθεν κατῳκήκασιν, ὥστε πολέμιοι,
ἐπεισπεσοῦσαι, πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω
διέφερον. ἥρπαζον μὲν ἐκ δόμων τέκνα·

ὁπόσα δ' ἐπ' ὤμοις ἔθεσαν, οὐ δεσμῶν ὕπο 650
προσείχετ', οὐδ' ἔπιπτεν εἰς μέλαν πέδον.
οὐ χαλκὸς, οὐ σίδηρος· ἐπὶ δὲ βοστρύχοις
πῦρ ἔφερον, οὐδ' ἔκαιεν. οἱ δ' ὀργῆς ὕπο
εἰς ὅπλ' ἐχώρουν, φερόμενοι Βακχῶν ὕπο.
οὗπερ τὸ δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν, ἄναξ·
τῶν μὲν γὰρ οὐχ ἥμασσε λογχωτὸν βέλος,
κεῖναι δὲ, θύρσους ἐξανιεῖσαι χερῶν,
ἐτραυμάτιζον κἀπενώτιζον φυγῇ
γυναῖκες ἄνδρας, οὐκ ἄνευ θεῶν τινος.
πάλιν δ' ἐχώρουν, ὅθεν ἐκίνησαν πόδα, 660
κρήνας ἐπ' αὐτὰς, ἃς ἀνῆκ' αὐταῖς θεὸς,
νίψαντο δ' αἷμα· σταγόνα δ' ἐκ παρηΐδων
γλώσσῃ δράκοντες ἐξεφαίδρυνον χροός.
τὸν δαίμον' οὖν τόνδ', ὅστις ἔστ', ὦ δέσποτα,
δέχου πόλει τῇδ', ὡς τά τ' ἄλλ' ἔστιν μέγας,
κἀκεῖνό φασιν αὐτὸν, ὡς ἐγὼ κλύω,
τὴν παυσίλυπον ἄμπελον δοῦναι βροτοῖς·
οἴνου δὲ μηκέτ' ὄντος οὐκ ἔστιν Κύπρις,
οὐδ' ἄλλο τερπνὸν οὐδὲν ἀνθρώποις ἔτι.
ΧΟ. ταρβῶ μὲν εἰπεῖν τοὺς λόγους ἐλευθέρους 670
εἰς τὸν τύραννον, ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται·
Διόνυσος ἥσσων οὐδενὸς θεῶν ἔφυ.
ΠΕ. ἤδη τόδ' ἐγγὺς, ὥστε πῦρ, ἐφάπτεται
ὕβρισμα Βακχῶν, ψόγος ἐς Ἕλληνας μέγας.
ἀλλ' οὐκ ὀκνεῖν δεῖ· στεῖχ' ἐπ' Ἠλέκτρας ἰὼν
πύλας· κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρους
ἵππων τ' ἀπαντᾷν ταχυπόδων ἐπεμβάτας,
πέλτας θ' ὅσοι πάλλουσι, καὶ τόξων χερὶ
ψάλλουσι νευρὰς, ὡς ἐπιστρατεύσομεν
Βάκχαισιν· οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερβάλλει τάδε, 680
εἰ πρὸς γυναικῶν πεισόμεσθ', ἃ πάσχομεν.
ΔΙ. πείθει μὲν οὐδὲν, τῶν ἐμῶν λόγων κλύων,
Πενθεῦ· κακῶς δὲ πρὸς σέθεν πάσχων, ὅμως
οὔ φημι χρῆναί σ' ὅπλ' ἐπαίρεσθαι θεῷ,
ἀλλ' ἡσυχάζειν· Βρόμιος οὐκ ἀνέξεται
κινοῦντα Βάκχας εὐῖων ὀρῶν ἄπο.

ΠΕ. οὐ μὴ φρενώσεις μ', ἀλλὰ, δέσμιος φυγὼν,
σώσει τόδ'; ἢ σοι πάλιν ἀναστρέψω δίκην;
ΔΙ. θύοιμ' ἂν αὐτῷ μᾶλλον ἢ θυμούμενος
πρὸς κέντρα λακτίζοιμι, θνητὸς ὢν, θεῷ.
ΠΕ. θύσω, φόνον γε θῆλυν, ὥσπερ ἄξιαι,
πολὺν ταράξας ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
ΔΙ. φευξεῖσθε παντες, καὶ τόδ' αἰσχρὸν, ἀσπίδας
θύρσοισι Βακχῶν ἐκτρέπειν χαλκηλάτους.
ΠΕ. ἀπόρῳ γε τῷδε ξυμπεπλέγμεθα ξένῳ,
ὡς οὔτε πάσχων, οὔτε δρῶν, σιγήσεται.
ΔΙ. ὦ 'τᾶν, ἔτ' ἐστιν εὖ καταστῆσαι τάδε.
ΠΕ. τί δρῶντα; δουλεύοντα δουλείαις ἐμαῖς;
ΔΙ. ἐγὼ γυναῖκας δεῦρ' ὅπλων ἄξω δίχα.
ΠΕ. οἴ μοι, τόδ' ἤδη δόλιον εἶς με μηχανᾷ.
ΔΙ. ποῖόν τι, σῶσαί σ' εἰ θέλω τέχναις ἐμαῖς;
ΠΕ. ξυνέθεσθε κοινῇ τάδ', ἵνα βακχεύητ' ἀεί.
ΔΙ. καὶ μὴν ξυνεθέμην τοῦτό γ' εἴς τι τῷ θεῷ.
ΠΕ. ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὅπλα· σὺ δὲ παῦσαι λέγων.
ΔΙ. ἆ,
βούλει σφ' ἐν ὄρεσι ξυγκαθημένας ἰδεῖν;
ΠΕ. μάλιστα, μυρίον γε δοὺς χρυσοῦ σταθμόν.
ΔΙ. τί δ' εἰς ἔρωτα τοῦδε πέπτωκας μέγαν;
ΠΕ. λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξοινωμένας.
ΔΙ. ὅμως δ' ἴδοις ἂν ἡδέως, ἃ σοι πικρά;
ΠΕ. σάφ' ἴσθι, σιγῇ γ' ὑπ' ἐλάταις καθήμενος.
ΔΙ. ἀλλ' ἐξιχνεύσουσίν σε, κἂν θέλῃς λάθρα.
ΠΕ. ἀλλ' ἐμφανῶς· καλῶς γὰρ ἐξεῖπας τάδε.
ΔΙ. ἄγωμεν οὖν σε, κἀπιχειρήσεις ὁδῷ;
ΠΕ. ἄγ' ὡς τάχιστα· τοῦ χρόνου δέ σ' οὐ φθονῶ.
ΔΙ. στεῖλαί νυν ἀμφὶ χρωτὶ βυσσίνους πέπλους.
ΠΕ. τί δὴ τόδ'; εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρὸς τελῶ;
ΔΙ. μή σε κτάνωσιν, ἢν ἀνὴρ ὀφθῇς ἐκεῖ.
ΠΕ. εὖ γ' εἶπας αὐτὸ, καί τις εἶ πάλαι σοφός.
ΔΙ. Διόνυσος ἡμᾶς ἐξεμούσωσεν τάδε.
ΠΕ. πῶς οὖν γένοιτ' ἂν, ἃ σύ με νουθετεῖς, καλῶς;
ΔΙ. ἐγὼ στελῶ σε, δωμάτων ἔσω μολών.
ΠΕ. τίνα στολήν; ἢ θῆλυν; ἀλλ' αἰδώς μ' ἔχει.

ΔΙ. οὐκέτι θεατὴς Μαινάδων πρόθυμος εἶ.
ΠΕ. στολὴν δὲ τίνα φὴς ἀμφὶ χρῶτ' ἐμὸν βαλεῖν;
ΔΙ. κόμην μὲν ἐπὶ σῷ κρατὶ ταναὸν ἐκτενῶ.
ΠΕ. τὸ δεύτερον δὲ σχῆμα τοῦ κόσμου τί μοι;
ΔΙ. πέπλοι ποδήρεις· ἐπὶ κάρᾳ δ' ἔσται μίτρα.
ΠΕ. ἦ καί τι πρὸς τοῖσ δ' ἄλλο προσθήσεις ἐμοί;
ΔΙ. θύρσον τε χειρὶ, καὶ νεβροῦ στικτὸν δέρας.
ΠΕ. οὐκ ἂν δυναίμην θῆλυν ἐνδῦναι στολήν. 720
ΔΙ. ἀλλ' αἷμα θήσεις, ξυμβαλὼν Βάκχαις μάχην.
ΠΕ. ὀρθῶς· μολεῖν χρὴ πρῶτον εἰς κατασκοπήν.
ΔΙ. σοφώτερον γοῦν ἢ κακοῖς θηρᾷν κακά.
ΠΕ. καὶ πῶς δι' ἄστεως εἶμι Καδμείους λαθών;
ΔΙ. ὁδοὺς ἐρήμους ἵμεν· ἐγὼ δ' ἡγήσομαι.
ΠΕ. πᾶν κρεῖσσον, ὥστε μὴ 'γγελᾷν Βάκχας ἐμοί.
ἐλθόντ' ἐς οἴκους, ἆ'ν δοκῇ, βουλεύσομεν.
ΔΙ. ἔξεστι. πάντῃ τό γ' ἐμὸν εὐτρεπὲς πάρα.
ΠΕ. στείχοιμ' ἄν· ἢ γὰρ ὅπλ' ἔχων πορεύσομαι,
ἢ τοῖσι σοῖσι πείσομαι βουλεύμασιν. 740
ΔΙ. γυναῖκες, ἀ'νὴρ εἰς βόλον καθίσταται·
ἥξει δὲ Βάκχας, οὗ θανὼν δώσει δίκην.
Διόνυσε, νῦν σὸν ἔργον (οὐ γὰρ εἶ πρόσω)·
τισώμεθ' αὐτόν. πρῶτα δ' ἔκστησον φρενῶν,
ἐνεὶς ἐλαφρὰν λύσσαν· ὡς φρονῶν μὲν εὖ
οὐ μὴ θελήσει θῆλυν ἐνδῦναι στολὴν,
ἔξω δ' ἐλαύνων τοῦ φρονεῖν ἐνδύσεται.
χρῄζω δέ νιν γέλωτα Θηβαίοις ὄφλειν,
γυναικόμορφον ἀγόμενον δι' ἄστεως,
ἐκ τῶν ἀπειλῶν τῶν πρὶν, αἷσι δεινὸς ἦν. 750
ἀλλ' εἶμι κόσμον, ὅνπερ εἰς Ἅιδου λαβὼν
ἄπεισι, μητρὸς ἐκ χεροῖν κατασφαγεὶς,
Πενθεῖ προσάψων· γνώσεται δὲ τὸν Διὸς
Διόνυσον, ὃς πέφυκεν ἐν τέλει θεὸς
δεινότατος, ἀνθρώποισι δ' ἠπιώτατος.
ΧΟ. Ἆρ' ἐν πανυχίοις χοροῖς θήσω ποτὲ λευκὸν στ.
πόδ' ἀναβακχεύουσα, δέρην εἰς αἰθέρα δροσερὸν
ῥίπτουσ', ὡς
νεβρὸς χλοεραῖς ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς,

ἡνίκ' ἂν φοβερὸν φύγῃ θήραμ' ἔξω φυλακᾶς,
εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων, θωΰσσων δὲ κυναγέτας 760
ξυντείνῃ δρόμημα κυνῶν: μόχθοις τ', ὠκυδρόμοις τ' ἀέλλαις,
θρώσκει πεδίον παραποτάμιον,
ἡδομένα βροτῶν ἐρημίαις,
σκιαροκόμου τ' ἐν ἔρνεσιν ὕλας.
τί τὸ σοφὸν, ἢ τί τὸ κάλλιον
παρὰ θεῶν γέρας, ἐν βροτοῖς ἢ χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς
τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν; ὅ τι καλὸν, φίλον αἰεί.
ὁρμᾶται μόλις, ἀλλ' ὅμως πιστὸν τό γε θεῖον ἀντ.
σθένος· ἀπευθύνει δὲ βροτῶν τούς τ' ἀγνωμοσύναν τιμῶντας,
καὶ μὴ τὰ θεῶν αὔξοντας, ξὺν μαινομένᾳ δοκοῖ· 770
κρυπτεύουσι δὲ ποικίλως δαρὸν χρόνου πόδα, καὶ
θηρῶσιν τὺν ἄσεπτον. οὐ γὰρ κρεῖσσόν ποτε τῶν νόμων
γιγνώσκειν χρὴ καὶ μελετᾷν. κούφα γὰρ δαπάνα νομίζειν
ἰσχὺν τόδ' ἔχειν, ὅτι ποτ' ἄρα τὸ
δαιμόνιον, τό τ' ἐν χρόνῳ μακρῷ
νόμιμον ἀεὶ, φύσει τε πεφυκός.
τί τὸ σοφὸν ἢ τί τὸ κάλλιον
παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς, ἢ χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς
τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν; ὅ τι καλὸν, φίλον αἰεί.
εὐδαίμων μὲν, ὃς ἐκ θαλάσσας ἐπ.
ἔφυγε κῦμα, λιμένα δ' ἔκιχεν· 781
εὐδαίμων δ', ὃς ὕπερθε μόχθων
ἐγένεθ'. ἕτερα δ' ἕτερος ἕτερον
ὄλβῳ καὶ δυνάμει παρῆλθεν.
μυρίαι μυρίοισιν ἔτ' εἰσὶν ἐλπίδες·
αἱ μὲν τελευτῶσιν ἐν ὄλβῳ βροτοῖσιν, αἱ δ' ἀπέβησαν·
τὸ δὲ κατ' ἦμαρ ὅτῳ βίοτος εὐδαίμων, μακαρίζω.

ΔΙ. Σὲ, τὸν πρόθυμον ὄνθ', ἃ μὴ χρεὼν, ὁρᾷν,
σπεύδοντά τ' ἀσπούδαστα, Πενθέα λέγω,
ἔξιθι πάροιθε δωμάτων· ὄφθητί μοι, 790
σκευὴν γυναικὸς Μαινάδος Βάκχης ἔχων,

μητρός τε τῆς σῆς καὶ λόχου κατάσκοπος·
πρέπεις δὲ Κάδμου θυγατέρων μορφὴν μιᾷ.
ΠΕ. καὶ μὴν ὁρᾷν μοι δύο μὲν ἡλίους δοκῶ,
δισσὰς δὲ Θήβας καὶ πόλισμ' ἑπτάστομον·
καὶ ταῦρος ἡμῖν πρόσθεν ἡγεῖσθαι δοκεῖς,
καὶ σῷ κέρατε κρατὶ προσπεφυκέναι.
ἀλλ' ἦ ποτ' ἦσθα θήρ; τεταύρωσαι γὰρ οὖν.
ΔΙ. ὁ θεὸς ὁμαρτεῖ, πρόσθεν ὢν οὐκ εὐμενής,
ἔνσπονδος ἡμῖν. νῦν ὁρᾷς, ἃ χρή σ' ὁρᾷν. 800
ΠΕ. τί φαίνομαι δῆτ'; οὐχὶ τὴν Ἰνοῦς στάσιν,
ἣ τὴν Ἀγαυῆς ἑστάναι, μητρός γ' ἐμῆς;
ΔΙ. αὐτὰς ἐκείνας εἰσορᾷν δοκῶ, σ' ὁρῶν.
ἀλλ' ἐξ ἕδρας σοι πλόκαμος ἐξέστηχ' ὅδε,
οὐχ ὡς ἐγώ νιν ὑπὸ μίτρᾳ καθήρμοσα.
ΠΕ. ἔνδον προσείων αὐτὸν, ἀνασείων τ', ἐγὼ,
καὶ βακχιάζων, ἐξ ἕδρας μεθώρμισα.
ΔΙ. ἀλλ' αὐτὸν ἡμεῖς, οἷς σε θεραπεύειν μέλει,
πάλιν καταστελοῦμεν· ἀλλ' ὄρθου κάρα.
ΠΕ. ἰδοὺ, σὺ κόσμει· σοὶ γὰρ ἀνακείμεσθα δή. 810
ΔΙ. ζῶναί τέ σοι χαλῶσι, κοὐχ ἑξῆς πέπλων
στολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνουσιν σέθεν.
ΠΕ. κἀμοὶ δοκοῦσι παρά γε δεξιὸν πόδα·
τἀνθένδε δ' ὀρθῶς παρὰ τένοντ' ἔχει πέπλος.
ΔΙ. ἦπού με τῶν σῶν πρῶτον ἡγήσει φίλων,
ὅταν παράλογον σώφρονας Βάκχας ἴδῃς.
ΠΕ. πότερα δὲ θύρσον δεξιᾷ λαβὼν χερὶ,
ἢ τῇδε, Βάκχῃ μᾶλλον εἰκασθήσομαι
ΔΙ. ἐν δεξιᾷ χρὴ, χἆμα δεξιῷ ποδὶ
αἴρειν νιν. αἰνῶ δ', ὅτι μεθέστηκας φρενῶν. 820
ΠΕ. ἆρ' ἂν δυναίμην τὰς Κιθαιρῶνος πτύχας
αὐταῖσι Βάκχαις τοῖς ἐμοῖς ὤμοις φέρειν;
ΔΙ. δύναι' ἄν, εἰ βούλοιο. τὰς δὲ πρὶν φρένας
οὐκ εἶχες ὑγιεῖς· νῦν δ' ἔχεις, οἵας σε δεῖ.
ΠΕ. μοχλοὺς φέρωμεν, ἢ χεροῖν ἀνασπάσω,
κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὦμον, ἢ βραχίονα;
ΔΙ. μὴ σύ γε τὰ Νυμφῶν διολέσῃς ἱδρύματα,
καὶ Πανὸς ἕδρας, ἔνθ' ἔχει συρίγματα.

ΠΕ. καλῶς ἔλεξας· οὐ σθένει νικητέον
γυναῖκας, ἐλάταισιν δ' ἐμὸν κρύψω δέμας. 830
ΔΙ. κρύψει σὺ κρύψιν, ἥν σε κρυφθῆναι χρεὼν,
ἑλθόντα δόλιον Μαινάδων κατάσκοπον.
ΠΕ. καὶ μὴν δοκῶ σφᾶς ἐν λόχμαις, ὄρνιθας ὡς,
λέκτρων ἔχεσθαι φιλτάτοις ἐν ἕρκεσιν.
ΔΙ. οὐκοῦν ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀποστέλλει φύλαξ·
λήψει δ' ἴσως σφᾶς, ἢν σὺ μὴ ληφθῇς πάρος.
ΠΕ. κόμιζε διὰ μέσης με Θηβαίας χθονός·
μόνος γάρ εἰμ' αὐτῶν ἀνὴρ τολμῶν τόδε.
ΔΙ. μόνος σὺ πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις, μόνος·
τοιγάρ σ' ἀγῶνες ἀναμένουσιν, οὓς ἐχρῆν. 840
ἕπου δέ· πομπὸς δ' εἶμ' ἐγὼ σωτήριος.
κεῖθεν δ' ἀπάξει σ' ἄλλος. . . . ΠΕ. ἡ τεκοῦσά γέ.
ΔΙ. ἐπίσημον ὄντα πᾶσιν. ΠΕ. ἐπὶ τόδ' ἔρχομαι.
ΔΙ. φερόμενος ἥξεις. . . . ΠΕ. ἁβρότητ' ἐμὴν λέγεις.
ΔΙ. ἐν χερσὶ μητρός. ΠΕ. καὶ τρυφᾷν μ' ἀναγκάσεις.
ΔΙ. τρυφάς γε τοιάσδ'. ΠΕ. ἀξίων μὲν ἅπτομαι.
ΔΙ. δεινὸς σὺ, δεινὸς, κἀπὶ δεῖν' ἔρχει πάθῃ,
ὥστ' οὐρανῷ στηρίζον εὑρήσεις κλέος.
ἔκτειν', Ἀγαυὴ, χεῖρας, αἵ θ' ὁμόσποροι
Κάδμου θυγατέρες· τὸν νεανίαν ἄγω 850
τόνδ' εἰς ἀγῶνα μέγαν· ὁ νικήσων δ' ἐγὼ
καὶ Βρόμιος ἔσται· τἄλλα δ' αὐτὸ σημανεῖ.
ΧΟ. Ἴτε, θοαὶ Λύσσας κύνες, ἴτ' εἰς οὖρος, στ.
θίασον ἔνθ' ἔχουσι Κάδμου κόραι!
ἀνοιστρήσατέ νιν
ἐπὶ τὸν ἐν γυναικομίμῳ στολᾷ,
λυσσώδη κατάσκοπον Μαινάδων!
μάτηρ πρῶτά νιν λευρᾶς ἀπὸ πέτρας ἢ
σκόλοπος ὄψεται
δοκεύοντα, Μαινάσιν δ' ἀπύσει· 860
"τίς ὅδε Καδμείων μαστὴρ οὐριοδρομῶν
εἰς ὄρος, εἰς ὄρος ἔμολεν, ὦ Βάκχαι;
τίς ἄρα νιν ἔτεκ'; οὐ γὰρ ἐξ αἵματος
γυναικῶν ἔφυ,
λεαίνας δὲ δή τινος, ἢ

Γοργόνων Λιβυσσᾶν γένος."
ἴτω Δίκα φανερὸς, ἴτω ξιφηφόρος,
φονεύουσα λαιμῶν διαμπὰξ τὸν ἄθεον,
ἄνομον, ἄδικον, Ἐχίονος
γόνον γηγενῆ, 870
ὃς ἀδίκῳ γνώμᾳ, παρανόμῳ τ' ὀργᾷ, ἀντ.
περὶ σὰ, Βάκχι', ὄργια, ματρός τε σᾶς,
μανείσᾳ πραπίδι,
παρακόπῳ τε λήματι, στέλλεται,
τὸν ἀνίκατον ὡς κρατήσων βίᾳ.
γνώμαν σώφρονα θνατοῖς ἀπροφασίστως
εἰς τὰ θεῶν ἔφυ
βροτείαν τ' ἔχειν ἄλυπος βίος.
τὸ σοφὸν οὐ φθόνῳ χαίρω θηρεύουσα·
τὰ δ' ἕτερα μεγάλα φανερὰ, τῶν, αἰεὶ 880
ἐπὶ τὰ καλὰ βίον, ἦμαρ εἰς νύκτα τ', εὖ,
ἄγοντ εὐσεβεῖν,
τὰ δ' ἔξω νομίμων δίκας
ἐκβαλόντα τιμᾷν θεούς.
ἴτω Δικα φανερὸς, ἴτω ξιφηφόρος,
φονεύουσα λαιμῶν διαμπὰξ τὸν ἄθεον,
ἄνομον, ἄδικον Ἐχίονος
τόκον γηγενῆ.
φάνηθι ταῦρος, ἢ πολύκρανος ἰδεῖν επ.
δράκων, ἢ πυριφλέγων ὁρᾶσθαι λέων! 890
ἴθ', ὦ Βάκχε, θηραγρέτᾳ Βακχᾶν γελῶντι προσώπῳ
περίβαλε βρόχον, ἐπὶ θανάσιμον ἀγελαν
πεσόντι τὰν Μαινάδων!

Γ. Ὦ δῶμ', ὁ πρίν ποτ' εὐτύχεις ἀν' Ἑλλάδα,
Σιδωνίου γέροντος, ὃς τὸ γηγενὲς
δράκοντος ἔσπειρ' ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρος,
ὡς σὲ στενάζω, δοῦλος ὢν μὲν, ἀλλ' ὅμως·
χρηστοῖσι δούλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν.

Ο. τί δ' ἔστιν; ἐκ Βακχῶν τι μηνύεις νέον;

Γ. Πενθεὺς ὄλωλε, παῖς Ἐχίονος πατρός. 900

Ο. ὦ ναξ Βρόμιε, θεὸς φαίνει μέγας!

Γ. πῶς φής; τί τοῦτ' ἔλεξας; ἢ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς

χαίρεις κακῶς πράσσουσι δεσπόταις, γύναι;
ΧΟ. εὐάζω ξένα μέλεσι βαρβάροις·
οὐκέτι γὰρ δεσμῶν ὑπὸ φόβῳ πτήσσω.
ΑΓ. Θήβας δ' ἀνάνδρους ὧδ' ἄγεις;
ΧΟ. ὁ Διόνυσος, ὁ Διόνυσος, οὐ Θῆβαι κράτος ἔχ
ἐμόν.
ΑΓ. ξυγγνωστὰ μέν σοι· πλὴν ἐπ' ἐξειργασμένοις
κακοῖσι χαίρειν, ὦ γυναῖκες, οὐ καλόν.
ΧΟ. ἔννεπέ μοι, φράσον, τίνι μόρῳ θνήσκει
ἄδικος, ἄδικά τ' ἐκπορίζων, ἀνήρ.
ΑΓ. ἐπεὶ, θεράπνας τῆσδε Θηβαίας χθονὸς
λιπόντες, ἐξέβημεν Ἀσωποῦ ῥοὰς,
λέπας Κιθαιρώνειον εἰσεβάλλομεν,
Πενθεύς τε, κἀγὼ (δεσπότῃ γὰρ εἰπόμην),
ξένος θ', ὃς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίας.
πρῶτον μὲν οὖν ποιηρὸν ἵζομεν νάπος,
τά τ' ἐκ ποδῶν σιγηλὰ, καὶ γλώσσης ἄπο,
σώζοντες, ὡς ὁρῷμεν οὐχ ὁρώμενοι.
ἦν δ' ἄγκος ἀμφίκρημνον, ὕδασι διάβροχον,
πεύκαισι συσκιάζον, ἔνθα Μαινάδες
καθῆντ', ἔχουσαι χεῖρας ἐν τερπνοῖς πόνοις.
αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν θύρσον ἐκλελοιποτα
κισσῷ κομήτην αὖθις ἐξανέστεφον·
αἱ δ', εκλιποῦσαι ποικίλ' ὡς πῶλοι ζυγὰ,
βακχεῖον ἀντέκλαζον ἀλλήλαις μέλος.
Πενθεὺς δ' ὁ τλήμων, θῆλυν οὐχ ὁρῶν ὄχλον,
ἔλεξε τοιάδ' "ὦ ξέν', οὗ μὲν ἕσταμεν,
οὐκ ἐξικνοῦμαι, Μαινάδων ὅσον μόθων·
ὄχθον δ' ἐπεμβὰς, ἢ 'λάτην ὑψαύχενα,
ἴδοιμ' ἂν ὀρθῶς Μαινάδων αἰσχρουργίαν."
τοὐντεῦθεν ἤδη τοῦ ξένου τι θαῦμ' ὁρῶ·
λαβὼν γὰρ ἐλάτης οὐράνιον ἄκρον κλάδον,
κατῆγεν, ἦγεν, ἦγεν εἰς μέλαν πέδον·
κυκλοῦτο δ', ὥστε τόξον, ἢ κυρτὸς τροχὸς,
τόρνῳ γραφόμενος, περιφορὰν ἕλκει δρόμου·
ὡς κλῶν' ὄρειον ὁ ξένος χεροῖν ἄγων
ἔκαμπτεν εἰς γῆν, ἔργματ' οὐχὶ θνητὰ δρῶν.

Πενθέα δ' ἱδρύσας ἐλατίνων ὄζων ἔπι,
ὀρθὸν μεθίει διὰ χερῶν βλάστημ' ἄνω 940
ἀτρέμα, φυλάσσων μὴ 'ναχαιτίσειέ νιν.
ὀρθὴ δ' ἐς ὀρθὸν αἰθέρ' ἐστηρίζετο,
ἔχουσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον.
ὤφθη δὲ μᾶλλον ἢ κατεῖδε Μαινάδας·
ὅσον γὰρ οὔπω δῆλος ἦν θάσσων ἄνω.
καὶ τὸν ξένον μὲν οὐκέτ' εἰσορᾶν παρῆν,
ἐκ δ' αἰθέρος φωνή τις (ὡς μὲν εἰκάσαι,
Διόνυσος,) ἀνεβόησεν· "Ὦ νεάνιδες,
ἄγω τὸν ὑμᾶς, κἀμέ, τἀμά τ' ὄργια,
γέλων τιθέμενον· ἀλλὰ τιμωρεῖσθέ νιν." 950
καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε, καὶ πρὸς οὐρανὸν
καὶ γαῖαν ἐστήριζε φὼς σεμνοῦ πυρός.
σίγησε δ' αἰθὴρ, σῖγα δ' εὔλειμος νάπη
φύλλ' εἶχε, θηρῶν δ' οὐκ ἂν ἤκουσας βοήν.
αἱ δ', ὡσὶν ἠχὴν οὐ σαφῶς δεδεγμέναι,
ἔστησαν ὀρθαὶ, καὶ διήνεγκαν κόρας.
ὁ δ' αὖθις ἐπεκέλευσεν. ὡς δ' ἐγνώρισαν
σαφῆ κελευσμὸν Βακχίου Κάδμου κόραι,
ᾔξαν, πελείας ὠκύτητ' οὐχ ἥσσονες
ποδῶν ἔχουσαι ξυντόνοις δρομήμασι, 960
μήτηρ 'Αγαυὴ ξύγγονοί θ' ὁμόσποροι,
πᾶσαί τε Βάκχαι· διὰ δὲ χειμάῤῥου νάπης,
ἀγμῶν τ', ἐπήδων, θεοῦ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς.
ὡς δ' εἶδον ἐλάτῃ δεσπότην ἐφήμενον,
πρῶτον μὲν αὐτοῦ χερμάδας κραταιβόλους
ἔῤῥιπτον, ἀντίπυργον ἐπιβᾶσαι πέτραν,
ὄζοισί τ' ἐλατίνοισιν ἠκοντίζετο·
ἄλλαι δὲ θύρσους ἵεσαν δι' αἰθέρος
Πενθέως, στόχον δύστηνον· ἀλλ' οὐκ ἤνυτον·
κρεῖσσον γὰρ ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων 970
καθῆσθ' ὁ τλήμων, ἀπορίᾳ λελημμένος.
τέλος δὲ, δρυΐνους ξυγκεραυνοῦσαι κλάδους,
ῥίζας ἀνεσπάρασσον ἀσιδήροις μοχλοῖς.
ἐπεὶ δὲ μόχθων τέρματ' οὐκ ἐξήνυτον,
ἔλεξ' 'Αγαυή· "φέρε, περιστᾶσαι κύκλῳ,

πτόρθου λάβεσθε, Μαινάδες, τὸν ἀμβάτην
θῆρ' ὡς ἕλωμεν, μηδ' ἀπαγγείλῃ θεοῦ
χορούς κρυφαίους!" αἱ δὲ μυρίαν χέρα
προσέθεσαν ἐλάτῃ κἀξανέσπασαν χθονός·
ὑψοῦ δὲ θάσσων, ὑψόθεν χαμαιπετὴς 980
πίπτει πρὸς οὖδας μυρίοις οἰμώγμασι
Πενθεύς· κακοῦ γὰρ ἐγγὺς ὢν ἐμάνθανεν,
πρώτη δὲ μήτηρ ἦρξεν ἱερία φόνου,
καὶ προσπιτνεῖ νιν. ὁ δὲ μίτραν κόμης ἄπο
ἔῤῥιψεν, ὡς νιν γνωρίσασα μὴ κτάνῃ
τλήμων Ἀγαυή, καὶ λέγει, παρηΐδος
ψαύων· "ἐγώ τοι, μῆτερ, εἰμὶ παῖς σέθεν
Πενθεύς, ὃν ἔτεκες ἐν δόμοις Ἐχίονος·
οἴκτειρε δ', ὦ μῆτέρ, με, μηδὲ ταῖς ἐμαῖς
ἁμαρτίαισι παῖδα σὸν κατακτάνῃς." 990
ἡ δ', ἀφρὸν ἐξιεῖσα, καὶ διαστρόφους
κόρας ἑλίσσουσ', οὐ φρονοῦσ', ἃ χρῆν φρονεῖν,
ἐκ Βακχίου κατείχετ', οὐδ' ἔπειθέ νιν.
λαβοῦσα δ' ὠλέναις ἀριστερὰν χέρα,
πλευραῖσιν ἀντιβᾶσα τοῦ δυσδαίμονος,
ἀπεσπάραξεν ὦμον, οὐχ ὑπὸ σθένους,
ἀλλ' ὁ θεὸς εὐμάρειαν ἐπεδίδου χεροῖν.
Ἰνὼ δὲ τἀπὶ θάτερ' ἐξειργάζετο,
ῥηγνῦσα σάρκας, Αὐτονόη τ' ὄχλος τε πᾶς
ἐπεῖχε Βακχῶν· ἦν δὲ πᾶσ' ὁμοῦ βοή, 1000
ὁ μὲν στενάζων, ὅσον ἐτύγχανε πνεων,
αἱ δ' ἠλάλαζον. ἔφερε δ' ἡ μὲν ὠλένην,
ἡ δ' ἴχνος αὐταῖς ἀρβύλαις· γυμνοῦντο δὲ
πλευραὶ σπαραγμοῖς· πᾶσα δ', ῥηματωμένη
χεῖρας, διεσφαίριζε σάρκα Πενθέως.
κεῖται δὲ χωρὶς σῶμα, τὸ μὲν ὑπὸ στύφλοις
πέτραις, τὸ δ' ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῃ,
οὐ ῥᾴδιον ζήτημα· κρᾶτα δ' ἄθλιον,
ὅπερ λαβοῦσα τυγχάνει μήτηρ χεροῖν,
πήξασ' ἐπ' ἄκρον θύρσον, ὡς ὀρεστέρου 1010
φέρει λέοντος διὰ Κιθαιρῶνος μέσου,
λιποῦσ' ἀδελφὰς ἐν χοροῖσι Μαινάδων.

χωρεῖ δὲ, θήρᾳ δυσπότμῳ γαυρουμένη,
τειχέων ἔσω τῶνδ', ἀνακαλοῦσα Βάκχιον,
τὸν ξυγκύναγον, τὸν ξυνεργάτην ἄγρας,
τὸν καλλίνικον, ᾗ δάκρυα νικηφορεῖ.
ἐγὼ μὲν οὖν τῇδ' ἐκποδὼν τῇ ξυμφορᾷ
ἄπειμ', Ἀγαυὴν πρὶν μολεῖν πρὸς δώματα.
τὸ σωφρονεῖν δὲ καὶ σέβειν τὰ τῶν θεῶν,
κάλλιστον οἶμαί γ' αὐτὸ καὶ σοφώτατον 1020
θνητοῖσιν εἶναι χρῆμα τοῖσι χρωμένοις.

ΧΟ. Ἀναχορεύσωμεν Βακχεῖον,
ἀναβοάσωμεν ξυμφορὰν
τὰν τοῦ δράκοντος ἐκγενέτα Πενθέως,
ὃς τὰν θηλυγενῆ στολὰν, νάρθηκά τε (πιστὸν ᾄδαν)
ἔλαβεν εὔθυρσον,
ταῦρον προηγητῆρα συμφορᾶς ἔχων.
Βάκχαι Καδμεῖαι,
τὸν καλλίνικον κλεινὸν ἐξεπράξατε
εἰς γόον, εἰς δάκρυα. 1030
καλὸς ἀγὼν, ἐν αἵματι
στάζουσαν χέρα πέριβαλεῖν τέκνου!
Ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ εἰς δόμους ὁρμωμένην
Πενθέως Ἀγαυὴν μητέρ' ἐν διαστρόφοις
ὄσσοις, δέχεσθε κῶμον εὐίου θεοῦ.

ΑΓ. Ἀσιάδες Βάκχαι. . . . ΧΟ. τί με δὴ ὀρθοῖς, ὦ; στ.
ΑΓ. φέρομεν ἐξ ὄρεος ἕλικα νεότομον
ἐπὶ μέλαθρα, μακαρίαν θήραν.
ΧΟ. ὁρῶ γε, καὶ σὲ δέξομαι ξύγκωμον, ὦ.
ΑΓ. ἔμαρψα τόνδ' ἄνευ βρόχων, νέον λίν, ὡς ὁρᾶν πάρα.
ΧΟ. πόθεν ἐρημίας; 1041
ΑΓ. Κιθαιρών. . . . ΧΟ. τί Κιθαιρών;
ΑΓ. κατεφόνευσέ νιν.
ΧΟ. τίς ἁ βαλοῦσα πρῶτά γ'; ΑΓ. ἐμὸν τὸ γέρας.
ΧΟ. μάκαιρ' Ἀγαυή! ΑΓ. κληζόμεθ' ἐν θιάσοις.
ΧΟ. τίς ἄλλα; ΑΓ. τὰ Κάδμου. . . . ΧΟ. τί Κάδμου;
ΑΓ. γένεθλα μετ' ἐμὲ, μετ' ἐμὲ τοῦδ'
ἔθιγε θηρός. ΧΟ. εὐτυχεῖς τᾷδ' ἄγρᾳ.
ΑΓ. μέτεχέ νυν θοίνας. ΧΟ. τί μετέχω τλάμων; ἀντ.

ΑΓ. νέος ὁ μόσχος ἄρτι γένυν ὑπὸ κόρυθ' 1050
ἁπαλότριχα κατάκομον βάλλει.
ΧΟ. πρέπει γὰρ, ὥστε θηρὸς ἀγραύλου φόβη.
ΑΓ. κυναγέτας σοφὸς ἀνέπηλ' ἐπὶ θῆρα τόνδε Μαινάδας.
ΧΟ. ὁ γὰρ ἄναξ ἀγρεύς.
ΑΓ. ἐπαινεῖς. ΧΟ. τί δ' ἐπαινῶ;
ΑΓ. τάχα δὲ Καδμεῖοι
καὶ παῖς γε Πενθεὺς ματέρ' ἐπαινέσεται,
λαβοῦσαν ἄγραν τάνδε λεοντοφυῆ
περισσὰν περισσῶς. ΧΟ. ἀγάλλῃ;
ΑΓ. γέγηθα μεγάλα, μεγάλα, καὶ 1060
ἔργα τάδε φανερὰ κατειργασμένα.
ΧΟ. δεῖξόν νυν, ὦ τάλαινα, σὴν νικηφόρον
ἀστοῖσιν ἄγραν, ἣν φέρουσ' ἐλήλυθας.
ΑΓ. ὦ καλλίπυργον ἄστυ Θηβαίας χθονὸς
ναίοντες, ἔλθεθ', ὡς ἴδητε τήνδ' ἄγραν,
Κάδμου θυγατέρες θηρὸς ἣν ἠγρεύσαμεν,
οὐκ ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχάσμασιν,
οὐ δικτύοισιν, ἀλλὰ λευκοπήχεσιν
χειρῶν ἀκμαῖσι. κᾆτα κομπάζειν χρεὼν,
καὶ λογχοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι μάτην; 1070
ἡμεῖς δὲ ταύτῃ χειρὶ τόνδε θ' εἕλομεν,
χωρίς τε θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν.
ποῦ μοι πατὴρ ὁ πρέσβυς; ἐλθέτω πέλας.
Πενθεύς τ' ἐμὸς παῖς ποῦ 'στιν; αἰρέσθω λαβὼν
πηκτῶν πρὸς οἶκον κλιμάκων προσαμβάσεις,
ὡς πασσαλεύσῃ κρᾶτα τριγλύφοις τόδε
λέοντος, ὃν πάρειμι θηράσας' ἐγώ.
ΚΑ. ἔπεσθέ μοι φέροντες ἄθλιον βάρος
Πενθέως, ἕπεσθε, πρόσπολοι, δόμων πάρος,
οὗ σῶμα μοχθῶν μυρίοις ζητήμασι 1080
φέρω τόδ' εὑρὼν ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς,
διασπαρακτὸν, κοὐδὲν ἐν ταυτῷ πέδῳ
λαβὼν, ἐν ὕλῃ κείμενον δυσευρέτῳ.
ἤκουσα γάρ του θυγατέρων τολμήματα,
ἤδη κατ' ἄστυ τειχεων ἔσω βεβὼς,
ξὺν τῷ γέροντι Τειρεσίᾳ, Βακχῶν πάρα·

πάλιν δὲ κάμψας εἰς ὄρος, κομίζομαι
τὸν κατθανόντα παῖδα Μαινάδων ὕπο·
καὶ τὴν μὲν Ἀκταίων' Ἀρισταίῳ ποτὲ
τεκοῦσαν εἶδον Αὐτονόην, Ἰνώ θ' ἅμα, 1090
ἔτ' ἀμφὶ δρυμοῖς οἰστροπλῆγας ἀθλίας·
τὴν δ' εἰπέ τίς μοι δεῦρο βακχείῳ ποδὶ,
στείχειν Ἀγαυὴν, οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσαμεν·
λεύσσω γὰρ αὐτῆς ὄψιν οὐκ εὐδαίμονα.

ΑΓ. πάτερ, μέγιστον κομπάσαι πάρεστί σοι,
πάντων ἀρίστας θυγατέρας σπεῖραι μακρῷ
θνητῶν· ἁπάσας εἶπον, ἐξόχως δ' ἐμὲ,
ἢ τὰς παρ' ἱστοῖς ἐκλιποῦσα κερκίδας
εἰς μείζον' ἧκω, θῆρας ἀγρεύειν χεροῖν.
φέρω δ' ἐν ὠλέναισιν, ὡς ὁρᾷς, τάδε 1100
λαβοῦσα τἀριστεῖα, σοῖσι πρὸς δόμοις
ὡς ἂν κρεμασθῇ· σὺ δὲ, πάτερ, δέξαι χεροῖν·
γαυρούμενος δὲ τοῖς ἐμοῖς ἀγρεύμασι,
κάλει φίλους εἰς δαῖτα· μακάριος γὰρ εἶ,
μακάριος, ἡμῶν τοιάδ' ἐξειργασμένων.

ΚΑ. ὦ πένθος οὐ μετρητὸν, οὐδ' οἷόν τ' ἰδεῖν,
φόνον ταλαίναις χερσὶν ἐξειργασμένον!
καλὸν τὸ θῦμα καταβαλοῦσα δαίμοσιν,
ἐπὶ δαῖτα Θήβας τάσδε, κἀμὲ, παρακαλεῖς.
οἴ μοι κακῶν μὲν πρῶτα σῶν, ἔπειτ' ἐμῶν! 1110
ὡς ὁ θεὸς ἡμᾶς ἐνδίκως μὲν, ἀλλ' ἄγαν,
Βρόμιος ἄναξ ἀπώλεσ', οἰκεῖος γεγώς!

ΑΓ. ὡς δύσκολον τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφυ,
ἔν τ' ὄμμασι σκυθρωπόν! εἴθε παῖς ἐμὸς
εὔθηρος εἴη, μητρὸς εἰκασθεὶς τρόποις,
ὅτ' ἐν νεανίαισι Θηβαίοις ἅμα
θηρῶν ὀριγνῷτ'! ἀλλὰ θεομαχεῖν μόνον
οἷός τ' ἐκεῖνος. νουθετητέος, πάτερ,
σοί τ' ἐστὶ, κἀμοὶ, μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς·
ποῦ 'στιν; τίς αὐτὸν δεῦρ' ἂν ὄψιν εἰς ἐμὴν 1120
καλέσειεν, ὡς ἴδῃ 'μὲ, τὴν εὐδαίμονα.

ΚΑ. φεῦ, φεῦ, φρονήσασαι μὲν, οἷ' ἐδράσατε,
ἀλγήσετ' ἄλγος δεινόν· εἰ δὲ διὰ τέλους

ὦ τᾶλ' ὡς. μανεῖς' ὦ τᾶ σοφίστατε,
οὐκ εὐτυχοῦσα. διέφερ' αὐτὰ δυστυχῶν.
ΑΓ. τί δ' οὐ κολᾶς τοῦτ' ἤ τί λοιπὸν ἔχεις;
ΚΑ. τρόπον μὲν οὐ τοῦτ' αὐθέρ' ὅμως σὺν μάθε.
ΑΓ. ἴθι· τί μοι τοῦτ' ἐξαπατᾶσας εἰσαφῶν;
ΚΑ. ἆρ' οὐ τὸν. ἢ σοι μετεπείθολός ἔχεις δοκεῖ;
ΑΓ. λαμπρότερος ἢ πρίν. καὶ θαρραλεώτερος. 1130
ΚΑ. τί δὲ πτοηθεὶς τοῦ ἔτι σῇ ψυχῇ πάρα;
ΑΓ. οὐκ οἶδα τοὔνομ' τοῦτο. γνώμαισι δὲ σοῖς
ἔνεστι. μετωτοπεῖσθ' τὸν πάρος φρενῶν.
ΚΑ. εἰλίττοις ἂν οὖν τι. ἀπεκρίνασ' ἂν σοφῶς;
ΑΓ. ὡς ἐκλέλησμαι γ'. ἀ πάρος ἀπορεῖ, πάτερ.
εἰς τοῖον ἦλθες οἶκον ἡμετέρων μέτα;
ΑΓ. Σπαρτῷ μ' ἔδοκας, ὡς λέγουσ', Ἐχίονι.
ΚΑ. τίς οὖν ἐν οἴκοις πῶς ἐγένετο σῷ πόσει;
ΑΓ. Πενθεύς, ἐμή τε καὶ πατρὸς κοινωνία.
ΚΑ. τίνος πρόσωπον δῆτ' ἐν ἀγκάλαις ἔχεις; 1140
ΑΓ. λέοντος, ὡς γ' ἔφασαν αἱ θηρώμεναι.
ΚΑ. σκέψαι νυν ὀρθῶς· ἄθραχὺ ὁ μόχθος εὐπαθῶν.
ΑΓ. ἔα, τί λέγεις; τί φέραμι τοῦ' ἐν χεροῖν;
ΚΑ. ἄθρησον αὐτό, καὶ σαφέστερον μάθε.
ΑΓ. ὁρῶ μέγιστον ἄλγος, ἡ τάλας' ἐγώ!
ΚΑ. μῶν σοι λέοντι φαίνεται προσεικάσαι;
ΑΓ. οὔκ, ἀλλὰ Πενθέως ἡ τάλας' ἔχω κάρα.
ΚΑ. οἰμωγμένον γε πρόσθεν ἢ σὲ γνωρίσαι.
ΑΓ. τίς ἔκτανέν νιν; πῶς ἐμὰς ἦλθ' εἰς χέρας;
ΚΑ. δύστην' ἀλήθει', ὡς ἐν οὐ καιρῷ πάρει! 1150
ΑΓ. λέγ', ὡς τὸ μέλλον καρδίᾳ πήδημ' ἔχει.
ΚΑ. σύ νιν κατέκτας, καὶ κασίγνητοι σέθεν.
ΑΓ. ποῦ δ' ὤλετ'; ἢ κατ' οἶκον, ἢ ποίοις τόποις;
ΚΑ. οὗπερ πρὶν Ἀκταίωνα διέλαχον κύνες.
ΑΓ. τί δ' εἰς Κιθαιρῶν' ἦλθε δυσδαίμων ὅδε;
ΚΑ. ἐκερτόμει θεὸν σάς τε βακχείας μολών.
ΑΓ. ἡμεῖς δ' ἐκεῖσε τίνι τρόπῳ κατήραμεν;
ΚΑ. ἐμάνητε, πᾶσά τ' ἐξεβακχεύθη πόλις.
ΑΓ. Διόνυσος ἡμᾶς ὤλεσ'· ἄρτι μανθάνω.
ΚΑ. ὕβριν γ' ὑβρισθεὶς θεὸν γὰρ οὐχ ἡγεῖσθέ νιν. 1160

ΑΓ. τὸ φίλτατον δὲ σῶμα ποῦ παιδὸς, πάτερ. . .
ΚΑ. ἐγὼ μόλις τόδ' ἐξερευνήσας φέρω.
ΑΓ. ἦ πᾶν ἐν ἄρθροις ξυγκεκλῃμένον καλῶς!—
Πενθεῖ δὲ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς;
ΚΑ. ὑμῖν ἐγένεθ' ὅμοιος, οὐ σέβων θεόν·
τοιγὰρ ξυνῆψε πάντας εἰς μίαν βλάβην,
ὑμᾶς τε, τόνδε θ', ὥστε διολέσαι δόμους,
κἄμ', ὅστις, ἄτεκνος ἀρσένων παίδων γεγὼς,
τῆς σῆς τόδ' ἔρνος, ὦ τάλαινα, νηδύος
αἴσχιστα καὶ κάκιστα κατθανόνθ' ὁρῶ, 1170
ᾧ δῶμ' ἀνέβλεπεν, ὃς ξυνεῖχες, ὦ τέκνον,
τοὐμὸν μέλαθρον, παιδὸς ἐξ ἐμῆς γεγὼς,
πόλει τε τάρβος ἦσθα· τὸν γέροντα δὲ
οὐδεὶς ὑβρίζειν ἤθελ', εἰσορῶν τὸ σὸν
κάρα· δίκην γὰρ ἀξίαν ἐλάμβανεν.
νῦν δ' ἐκ δόμων ἄτιμος ἐκβεβλήσομαι,
ὁ Κάδμος ὁ μέγας, ὃς τὸ Θηβαίων γένος
ἔσπειρα, κἀξήμησα κάλλιστον θέρος.
ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν (καὶ γὰρ οὐκέτ' ὤν, ὅμως
τῶν φιλτάτων ἔμοιγ' ἀριθμήσει τέκνων), 1180
οὐκ ἔτι, γενείου τοῦδε θιγγάνων χερὶ,
τὸν μητρὸς αὐδῶν πατέρα, προσπτύξει, τέκνον,
λέγων· "τίς ἀδικεῖ, τίς σ' ἀτιμάζει, γέρον;
τίς σὴν ταράσσει καρδίαν, λυπηρὸς ὤν;
λέγ', ὡς κολάζω τὸν ἀδικοῦντά σ', ὦ πάτερ."
νῦν δ' ἄθλιος μὲν εἶμ' ἐγὼ, τλήμων δὲ σὺ,
οἰκτρὰ δὲ μήτηρ, τλήμονες δὲ σύγγονοι.
εἰ δ' ἔστιν, ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ,
εἰς τοῦδ' ἀθρήσας θάνατον ἡγείσθω θεούς.
Ο. τὸ σὸν μὲν ἀλγῶ, Κάδμε· σὸς δ' ἔχει δίκην 1190
παῖς παιδὸς, ἀξίαν μὲν, ἀλγεινὴν δὲ σοί.
Γ. ὦ πάτερ, ὁρᾷς γὰρ τἄμ' ὅσῳ μετεστράφη. . . .
* * * * *
Δ. * * * * *
δράκων γενήσει μεταβαλὼν, δάμαρ τε σὴ
ἐκθηριωθεῖσ', ὄφεος ἀλλάξει τύπον,
ἣν Ἄρεος ἔσχες Ἁρμονίαν, θνητὸς γεγώς.

ὄχον δὲ μόσχων, χρησμὸς ὡς λέγει Διὸς,
ἐλᾶς μετ' ἀλόχου, βαρβάρων ἡγούμενος.
πολλὰς δὲ πέρσεις ἀναρίθμῳ στρατεύματι
πόλεις· ὅταν δὲ Λοξίου χρηστήριον
διαρπάσωσι, νόστον ἄθλιον πάλιν 1200
σχήσουσι· σὲ δ' Ἄρης Ἁρμονίαν τε ῥύσεται,
μακάρων τ' ἐς αἶαν σὸν καθιδρύσει βίον.
ταῦτ' οὐχὶ θνητοῦ πατρὸς ἐκγεγὼς λέγω
Διόνυσος, ἀλλὰ Ζηνός· εἰ δὲ σωφρονεῖν
ἔγνωθ', ὅτ' οὐκ ἠθέλετε, τὸν Διὸς γόνον
εὐδαιμονοῖτ' ἂν ξύμμαχον κεκτημένοι.

ΑΓ. Διόνυσε, λισσόμεσθά σ'· ἠδικήκαμεν.

ΔΙ. ὄψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς· ὅτε δ' ἐχρῆν, οὐκ εἴδετε.

ΑΓ. ἐγνώκαμεν ταῦτ'· ἀλλ' ἐπεξέρχει λίαν.

ΔΙ. καὶ γὰρ πρὸς ὑμῶν, θεὸς γεγὼς, ὑβριζόμην. 1210

ΑΓ. ὀργὰς πρέπει θεοὺς οὐχ ὁμοιοῦσθαι βροτοῖς.

ΔΙ. πάλαι τάδε Ζεὺς ὁὐμὸς ἐπένευσεν πατήρ.

ΑΓ. αἴ, αἴ, δέδοκται, πρέσβυ, τλήμονες φυγαί!

ΔΙ. τί δῆτα μέλλεθ', ἅπερ ἀναγκαίως ἔχει;

ΚΑ. ὦ τέκνον, ὡς εἰς δεινὸν ἤλθομεν κακὸν,
σύ θ' ἡ τάλαινα, ξύγγονοί τε σαὶ φίλαι,
ἐγώ θ', ὁ τλήμων! βαρβάρους ἀφίξομαι
γέρων μέτοικος· ἔτι δέ μοι τὸ θέσφατον,
εἰς Ἑλλάδ' ἀγαγεῖν μιγάδα βάρβαρον στρατόν·
καὶ τὴν Ἄρεως παῖδ' Ἁρμονίαν, δάμαρτ' ἐμὴν, 1220
δράκων, δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν ἀγρίαν,
ἄξω 'πὶ βωμοὺς καὶ τάφους Ἑλληνικοὺς,
ἡγούμενος λόγχαισιν, οὐδὲ παύσομαι
κακῶν ὁ τλήμων, οὐδὲ τὸν καταιβάτην
Ἀχέροντα πλεύσας ἥσυχος γενήσομαι.

ΑΓ. ὦ πάτερ, ἐγὼ δέ σου στερεῖσα φεύξομαι.

ΚΑ. τί μ' ἀμφιβάλλεις χερσὶν, ὦ τάλαινα παῖ,
ὄρνις ὅπως κηφῆνα πολιόχρων κύκνος;

ΑΓ. ποῖ γὰρ τράπωμαι, πατρίδος ἐκβεβλημένη;

ΚΑ. οὐκ οἶδα, τέκνον· μικρὸς ἐπίκουρος πατήρ. 1230

ΑΓ. χαῖρ', ὦ μέλαθρον! χαῖρε, πατρῴα
πόλις· ἐκλείπω σ' ἐπὶ δυστυχίᾳ,

φυγὰς ἐκ θαλάμων.
ΚΑ. στεῖχέ νυν, ὦ παῖ, χθόν' Ἀρισταίου.
ΑΓ. στένομαί σε, πάτερ. ΚΑ. κἀγώ σε, τέκνον,
καὶ σὰς ἐδάκρυσα κασιγνήτας.
ΑΓ. δεινῶς γὰρ, δεινῶς αἰκίαν
τάνδ' εἰς οἴκους τοὺς σοὺς ἔφερεν
Διόνυσος ἄναξ.
ΚΑ. καὶ γὰρ ἔπασχεν δεινὰ πρὸς ὑμῶν, 1240
ἀγέραστον ἔχων ὄνομ' ἐν Θήβαις.
ΑΓ. χαῖρε, πάτερ, μοι! ΚΑ. χαῖρ', ὦ μελέα
θύγατερ! χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἥκοις.
ΑΓ. ἄγετ', ὦ πομποί, με, κασιγνήτας
ἵνα συμφυγάδας ληψόμεθ' οἰκτράς!
ἔλθοιμι δ', ὅπου
μήτε Κιθαιρὼν μιαρός μ' ἐσίδοι,
μήτε Κιθαιρῶν' ὄσσοισιν ἐγὼ,
μήθ' ὅθι θύρσου μνῆμ' ἀνάκειται·
Βάκχαις δ' ἄλλαισι μέλοιεν. 1250
ΧΟ. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη·
τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

FINIS.
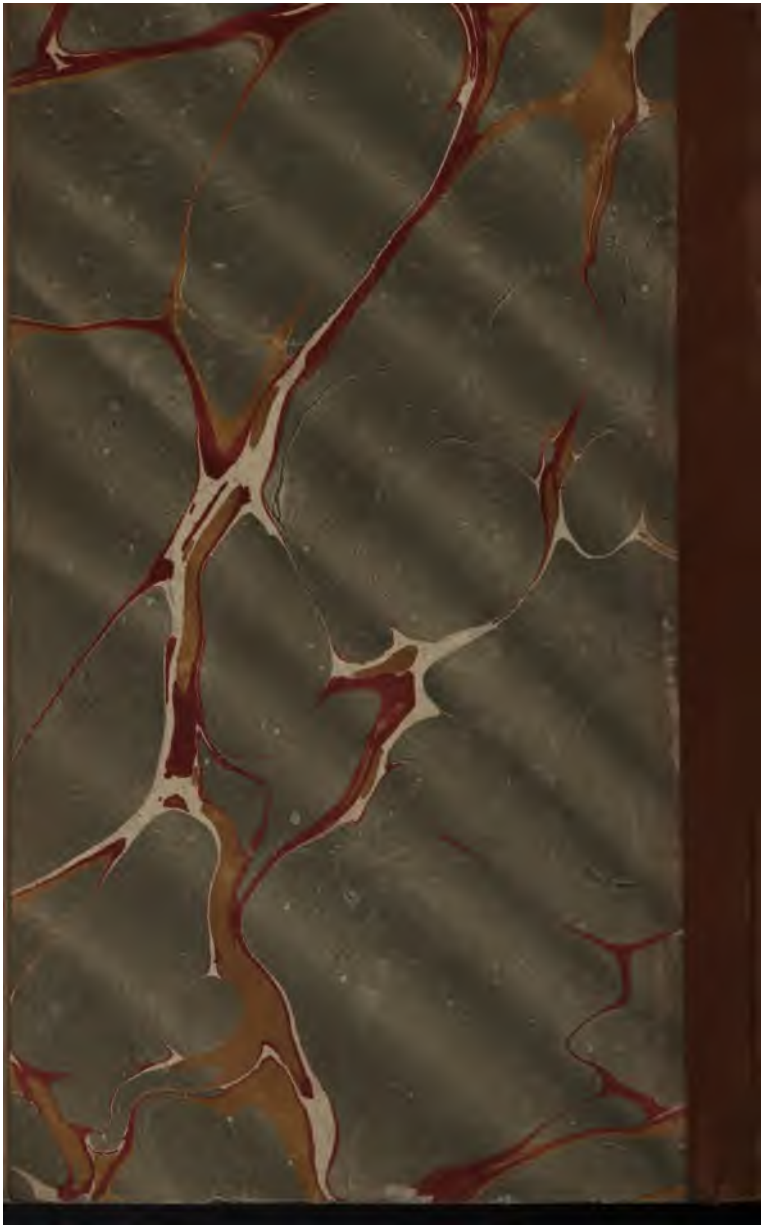
LONDON:
HARRISON AND CO., PRINTERS,
ST. MARTIN'S LANE.